

શ્રી આત્માનંદ પ્રજાવા

પુસ્તક રૂ. ૫૦ માં.

સંવત ૧૯૬૬

અંક ૧૨ મેટો.

જુલાઈ

પ્રકાશક —

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

આ અંકમાં

૧. શ્રી સામાન્ય જિનરતવન	૨૫૭	૭. શ્રી સિદ્ધસ્તોત્ર	૨૬૭
૨. "છે ચાર દિનની ચાંદની"	૨૫૮	૮. અનંતધર્માત્મકમ् વસ્તુ ।	૨૬૬
૩. સત્યાસલ વિવેક	૨૫૯	૯. અહિસાની અદ્ભુત શક્તિઃ રાજપુત પણ કેદી	૨૭૦
૪. પૂજ્ય યુસુદેવને ।	૨૬૪	૧૦. અમર આત્મસંથન	૨૭૩
૫. પરમાર્થસૂચક વાક્યસંગ્રહ	૨૬૫	૧૧. વર્ત્માન સમાચાર	૨૭૪
૬. સ્વરથ-અસ્વરથતાનું સુખ	૨૬૬		

નવા થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧. શેડ હરગેવિદ્વાસ રામજીભાઈ	ભાવતગર	લાઈફ મેમ્યર
૨. શેડ હિમતલાલ નથુભાઈ	"	"
૩. પારેખ શામળી ભાણુલ	વરસડા	વાણિક મેમ્યર
૪. શાહ રમણીકલાલ કાળીદાસ	પાલણપુર	"

ભેટના અંથો.

અમારા માનવંતા પેદ્દન સાહેભો અને લાઈફ મેમ્યરોને નીચે લખેલા અંથો ભેટ આપવાના છે.

૧. શ્રી આદિનાથ ચદ્રિ	૪. શ્રી સક્લાર્ણીત સ્તોત્ર ટીકા સહિત
૨. શ્રી ધર્મવીર ઉપાધ્યાય	૫. શ્રી આગભસાચિષ્ઠી
૩. શ્રી જ્ઞાનપ્રદીપ	૬. શ્રી ચિહ્નાંતરહુસ્ય

ઉપરોક્ત ભેટ આપવાના છ સુંદર અંથોની સંક્ષિપ્ત હકીકત નીચે પ્રમાણે છે.

૧. શ્રી આદિનાથ ચદ્રિ—હેર્મ પચાસ, ડાઉન આઠ પેણ, ચારસેચ પાનાનો સુંદર દણદાર અંથ. એન્ટિક પેપર ઉપર સુંદર યુજરાતી અક્ષરો, પાંડું ક્રેડાનું બાઈન્ડીગ, સુશોભિત રંગઘેરંગી કવર-લેટ, ગુરુદેવ, તાર્થી, પ્રભુ આદિનાથ તેમજ આર્થિક સહાય આપનાર વગેરેની વિવિધ રંગી છખીએં સહિત.

૨. ધર્મવીર ઉપાધ્યાય—શ્રી સોહનવિજયળું-ધળાચારી, સંજમધારી, પંજાણી વીરપુરુષ, થોગીનું સુંદર ભાવવાહી જીવન વાંચતાં રોમાંચ ખડા થાય તેવું સુંદર ચરિત્ર, છખીએં સહિત આકર્ષક સુંદર અંથ. બાર હેર્મ, સુમારે ૨૦૦ પાનાનો, સુંદર ટાઇપો અને ડિચા એન્ટિક કાગળ ઉપર છપાયેલ છે.

૩. જ્ઞાનપ્રદીપ (બોધસુધા સહિત)—વિદ્ધાન લેખક આચાર્ય શ્રી વિજયકરતૂરસૂરિજીના સામાજિક બોધસાયક લેખો, ડિચા કાગળ, સુંદર ટાઇપ અને પાંડું બાઈન્ડીગ, સુંદર કવર સાથે હેર્મ ૨૬, પાના ૪૧૬.

(અતુસંધાન ટાઇપલ પેજ ૩ જી)

पुस्तक : ४० सुं :
अंक : १२ मे :

आत्म सं. ४८
वीर सं. २४३८

विक्रम सं. १८८८ : अपाठ :
ध. स. १८४३ : बुलाई :

श्री सामान्य जिनस्तवन

(राग-अमारा भनमहिर क्षेवाता, अमे देवपूजन चहातां।)

अमारा भनपंकज विक्साता,
अरिहृंत दशीन थाता;
अनाथ नाथण ! हैडे धरीये, अंतर धरी उद्दासो,
साचा देव ! शुभनत्राता ! अमारा० १

शुभनगा आधार जिनण ! ढास उगारो,
कमेनी बुलरी जंलरमां, प्राणु खुँ सुंजाता. अमारा० २
हीनानाथ ! उदार तमारी, आश अंतरमां,
लक्षिती अंतर्यामी लजशु, रंगे गीतो गाता. अमारा० ३
उरो द्या प्रतिपाण हे झूपाण ! उदारताथी,
नेमि-दावष्य-दक्ष उद्धारक, नाथ नसुं हुरणाता. अमारा० ४
—भुनिश्री दक्षविजयण भहाराज.

“ છે ચાર દિનની ચાંદની ”

(હિંગીત છંદ)

ખીલ્યું કમણ, સુપ્રભાતમાં, સાંજે જરૂર કરમાય તે,
જન્મયું શિશુ, ધોવન થયું, વૃદ્ધત્વમાં લય થાય તે;
ગુરો રવિ, મધ્યાહ્ન તપીઓ, અસ્ત છેવટમાં બની,
રે યેત નર ! દષ્ટાંતરી છે, ચાર દિનની ચાંદની. ૧

આપાઠ માસે મેહની ધારા, ધરા પર થાય છે,
તે સમયમાં બળી વિજણીનું, નૃત્ય - તાંડવ થાય છે;
ક્ષણુમાં બધું નસ સ્વચ્છ, એ અકળિત કણ કિરતારની,
સમજુ જનો સમજુ જશો, આ ચટક છે દિન ચારની. ૨

રવિનો ઉદ્ય અવનિ વિષે, અવિચિન્ન કું રહેતો નથી,
સરિતા વિષે જળનો પ્રવાહુ, અખંડ કું વહેતો નથી;
ન્યાં વિજયકેરો વાવટો, ત્યાં હરકો હોય હારની,
એ ચતુર જન ! યેતો બધી છે, ચટક આ દિન ચારની. ૩

પામર બને છે પલડમાં, અગણિત જનોનો અધિપતિ,
નિર્ધન બને ધનવાન, ધનવંતો તણી નિર્ધન સ્થિતિ;
સંધ્યા સમયના રંગ સમ, શુદ્ધનગતિ ઉર ધારી લે,
આ ચાર દિનની ચાંદનીમાં, “આત્મતત્ત્વ” વિચારી લે. ૪

વર્ષા, શરદ ને શિત, એમ જ ઉણુ ઝતુ આવ્યા કરે,
કુદરત તણુ કાનૂનથી, રૂપ-યૈવનો સૌના ઈદે;
ક્ષયારે થશે, ક્ષયારે જશે, માનવમતિ ત્યાં સ્તંખ છે,
જીવો જગતમાં એ જ, “આત્મિકતત્ત્વ” કેને લખ્ય છે. ૫

લિદ્યુત તણુ ચ્યમડાસ્વત, આ વિશ્વનો વ્યવહાર છે,
નિજ આત્મને જાણ્યા વિના, આ શુન્યસમ સંસાર છે;
આયુષ્ય દ્રોગટ વહી ગયું, વહી જય છે શી વાર છે ?
છે ચટક આ દિન ચારની, સમજ્યા વિના ધિક્કાર છે ! ૬

મારા વિવેકી વાચે ! આ સાર સૌ સમજુ જશો,
ને “આત્મતત્ત્વ” વિચારશો, તો મોક્ષમાર્ગ જ પામશો;
અન્યોક્તિએ ઉરમાં ધરે, સાચા હિંદે આહુક બની,
છેવટ કહું સંસાર આ છે, ચાર દિનની ચાંદની. ૭

તા. ૨૦-૬-૪૩

કવિ રેવાશાંકર વાલજી અધેક.

सूत्यासत्य विवेक

वेभकः अ. श्री विजयकृतूरभूरिषु महाराज

संसारमां भानवीने देख उपर्युक्त भगवत्प्राप्त लाभ आछो. करीने तस पंटर हिवस आदारनो त्याग करवो ज्ञेयवो. मुश्केल छे तोनाथी पण्यु कुनर गण्यु मुश्केली सत्य बोलवामां नडे छे. ज्यांसुधी भानवीमां भान तथा स्पृहा रेहेकां होय छे त्यां सुधी ते सत्य बोली शक्तो नथी. प्रथम तो सत्यतुं साच्युं स्वदृप्य ज्ञानुं धाण्यु ज कठणु छे, अने पस्तुने साच्यी रीते ज्ञानु वगर साच्युं बोली शक्तुं नथी. अज्ञानी ज्ञव जगत्ने पोतानी भुद्धि प्रमाणे समझने सत्य बोलवानो दावो करे छे, पण्यु ते अधुये व्यर्थ छे; कारणु डे सत्य बोलनारे प्रथम तो संसारमां सत् तथा असत्तुं स्वदृप्य साई रीते ज्ञानु ज्ञेयचो. संसारमां एक आत्मा ज सत् छे, आदीनु अधुये असत् छे. आत्मा सिवायत्तु जड जगत क्षणुविनश्वर छे अने आत्मा व्यषु कुणामां एक स्वदृप्ये विद्यमान रेहेवावाणो होवाथी सत् छे; भाटे आत्माने यैतन्यस्वदृप्य ज्ञानु समझने अने जडने सडणुपडणु स्वक्षाववाणुं ज्ञानीने बोलवाथी सत्य बोली शक्तय छे.

स्वार्थी तथा स्पृहावाणो भाणुस साच्युं बोली शक्तो नथी; कारणु डे संसारमां स्वार्थ तथा स्पृहा जड वस्तुने आश्रयीने थाय छे. ज्यां सुधी भानवी एम समझतो होय डे जड जगतनी उपासनाथा आत्माने शांति तथा सुख मणी शक्ते छे त्यां सुधी ते साच्युं ज्ञानु छे एम कही शक्तय नहि. अने साच्युं ज्ञान्या वगर साच्युं बोली शक्तय ज डेम? मिथ्या

बोलवानुं कारणु ज मिथ्या ज्ञान छे. ज्ञेने स्वार्थ अने स्पृहा डेहेवामां आवे छे ते मिथ्या ज्ञानीओमां ज मणी आवे छे, सम्यग् ज्ञानीओमां होतां नथी. मिथ्या ज्ञान जडासक्तितुं कारणु छे. जडासक्ति ते अज्ञानतातुं लक्षण छे. आवे एक अणुज्ञाणु भाणुस साच्युं डेवा रीते बोली शक्ते? सम्यग्ज्ञान वगर डेवा आंधी ज्ञेयने डे कानथी सांकणीने जे साच्युं बोलवानो हावो करे छे ते भूले छे. जेमके: उनाणाना हिवसोमां रेताण प्रदेशमां जे भुग्तप्त्यु देखाय छे अर्थात् पाणी लयुं होय तेवो प्रदेश देखाय छे, ज्ञेने ज्ञेनार ज्ञानाशय कुहे छे पण्यु ते ज्ञानाशय होतुं नथी; भाटे तेनुं बोलवुं साच्युं नथी; कारणु डे तेनुं ज्ञानु ज्ञानुं साच्युं नथी. ज्ञेयु धतूरो पीधी होय ते धधी वस्तुओ भीणी ज्ञेवानो अने कहेवानो, तेवी रीते मोहनीयना नशावाणो पण्यु धधी ये वस्तुने विपरीत जे ज्ञानवानो अने बोलवानो. ज्ञेयु ज्ञेयु होय तेवुं डेहेनार मिथ्या ज्ञानी ज्ञनतामां भले सत्यवक्ता डेहेवाय पण्यु ज्ञानी-पुरुषोणी दृष्टिमां तो ते मिथ्यालाई ज कही शक्तय छे; कारणु डे विपरीत बोधवाणो प्रयास विपरीत होवाथी तेनुं परिणाम विपरीत आवे छे. ज्ञेनुं परिणाम विपरीत आवे ते साच्युं डेवी रीते कही शक्तय? जगते भानी राखेल साच्युं बोलवाथी जगत्नो व्यवहार ज्ञानी शक्तय णरो, पण्यु वास्तविकमां परमार्थ दृष्टिथी साच्युं न होवाथी आत्मविकासमां बाधकर्ता

થઈ પડેછે. પુષ્ટગલાનંહી-અજ્ઞાની જગતમાં સત્ય-વક્તાનું બિરુદ્ધ ધારણું કરનાર, વિકાસની વાટે વળેલા આત્માનંહી પુરુષોમાં પ્રમાણિકપણું મેળવી શકતો નથી; દ્રારણું તે અજ્ઞાની અને જાનીને ભાર્ગ જુહે હોવાથી કે અજ્ઞાનીને ગમે તે જાનીને ન ગમે. અજ્ઞાની દેહને આત્મા કહે ત્યારે જાની દેહથી જુહે ચેતનવાળાને આત્મા કહે. આમ એઉનો મતસેફ પડે એટલે અજ્ઞાનીની સાથે જાની ન બણે. એઉનું જાણુવું, માનવું અને બોલવું જુહું જ હોય છે. વસ્તુથી અણણણ લ્લો અજ્ઞાનીના બોલવાને સાચું માને ત્યારે વસ્તુને એળાખનારા જાની કહે છે તે સાચું છે એમ માને. તત્ત્વદૃષ્ટિ કેતાં જાની-એનું કહેવું સાચું કહી શકાય કે કેને વાતિયક સત્ય કહેવામાં આવે છે કેનું બીજું નામ દોકોચર સત્ય છે. આવું સાચું તો ઉદ્ય ડેટિના મહાપુરુષો બોલી શકે છે. સંસારમાં જેવું જાણુય તેવું બોલનારને જે સત્યવક્તા કહેવામાં આવે છે તે દૌદિક સત્યને અનુશરીને છે. આવું સાચું બોલનારાઓ પણ ધાર્ય થાડા હોય છે.

કોધી, લોલી, ભયલીત અને મશકરી કરનાર સાચું બોલી શકતો નથી. કોધી માણુસને કોધ આવે છે ત્યારે લાન ભૂલીને જૂહું બોલે છે. સામેના માણુસને હુઃપી કરવા અછતા હોયો બોલે છે. લોલી માણુસ પણ મળેલી વસ્તુ સાચવવા અને નહિ મળેલી વસ્તુ મેળવવા સાચું બોલતો નથી. ભયલીત થયેલો માણુસ ભયમાંથી છૂટી જવા જૂહું બોલે છે. મશકરી કરનારાઓ જૂહું બોલ્યા વગર મશકરી કરી શકતો નથી. આ ચાર કારણોને લઈને માણુસો દૌદિક સત્ય પણ બોલતાં અચકાય છે.

માન તથા સ્વાર્થ સત્યના પૂર્ણ વિદોધી છે. બીજાની પાસેથી માન મેળવવની લાવાસાવણ અસત્યનો ઉપયોગ કરે છે. ડેવળ

બોલવામાં જ સત્યનો ઉપયોગ થઈ શકતો નથી, પણ વિચારવામાં અને વર્તવામાં પણ સત્યનો ઉપયોગ થઈ શકે છે. સાચું બોલવું, સાચું વિચારવું અને સાચું વર્તવું; આ પ્રમાણે મન, વચ્ચે અને કાયાના જ્વાપારા જાચાયે હોય છે અને જૂડાયે હોય છે. સાચું કે જૂહું બોલાય તને તો મોટો ભાગ સારો રીતે સમજ શકે છે; પણ સાચું વિચારવું અને સાચું વર્તવું તને તો સમજુ માણુસો જ સગજ શકે છે. સાચું વર્તવું એટલે પાતે કેવી સ્થિતિના હોય તેવી રીતે બઢાર હેણાવું. કંગાલ હોવા છતાં શ્રીમંતાઈના ડાડ રાણવો, મૂર્જ હોવા છતાં વિદ્રાનનો ડોળ કરવો અર્થાત્ પોતાની પાસેને વસ્તુ ન હોય તે હેણાડવાના ડોળ કરવો તે એક પ્રકારનું જૂહું વતીને કહેવાય છે, કે કેને માની, પ્રશાંસાપ્રિય માણુસો ચાહે છે અને હુમેશાં રાખે છે.

બધા ય સ્વાર્થ કરતાં માણુસને વણણાવવાનો સ્વાર્થ ધાર્યા હોય છે, માટે તને બીજાના પાસેથી પોતાનાં વણાજુ કરવાના જૂહું બોલવાની અને જૂહું વર્તવાની બહુજ જરૂર રહે છે. માણુસને મનગરતા પણ તેમનાથી નહિ જાની શકે તેવા કામોને મેં ધાર્યી સંહેદ્રાધીની અને ધાર્યી વણત કરી નાણયા-એવું કર્હાને હોદિયારી અતાવે છે અને તેવા કાર્યો કરનારનો મોટો ડોળ કરે છે; કંથી માણુસો તેના વણણું કરે છે, કેને સાંભળાને પાતે રાજુ થાય છે. થોડું જાણુય હોય અથવા જિલ્લકુલ ન લાણ્યા હોય, થોડું ધન હોય, થોડું ધળ હોય વળેરે વળેરે વસ્તુએ થાડી હોવા છતાં પણ વિશેષ પ્રમાણુમાં હોવાનું વણણાવવાને જૂહું બોલે છે અને જૂહું વર્તવન કરી દેખાડે છે. કેને લઈને બીજાનો તેના વણણું કરે છે કે જે સાંભળાને તે કુલાય છે, પણ તે વણણું તથા રાજુ થવું બન્ને જૂઠાં છે; કારણું કે માણુસ કેનાં વણણું કરે છે તો તેની

: सत्यासत्य विवेक ::

२६१

पासे नथी ऐटले वथाणुवुं ए पण्य ज्ञूहुं छे अने रात्रि थवुं ए पण्य ज्ञूहुं छे. आवी रीते ज्ञूहुं भोलवार तथा ज्ञूहुं वर्तनारना विचारे। कथांथी साचा डोळ शके ? भोलवुं अने वर्तवुं साचुं त्यारे ज उही शकाय ते ज्यारे विचारे। साचा होय; कारणे के साचा विचार वगर साचुं भोली शकाय नही. जेम ज्ञूठा विचारथी साचा वर्तनेना डोण करी शकाय छे तेवी रीते ज्ञूठा विचारथी साचुं भोलवाने डोण करी शकातो नथी. संसारमां भोल्या प्रभाणु वर्तनारने सत्यवक्ता कडे छे, पण्य विचार साचा छे के ज्ञूठा ते तरक्ष ध्यान अपातुं नथी. स्थूल बुद्धिवाणा वर्तने अनुसरीने भोलवामां ज साचाज्ञूहातुं माप काढे छे, पण्य विचारतुं माप करी शकता नथी. जेवी रीते वचनने अने कायानो व्यापार प्रस्तक थक्क शके छे तेवी रीते मननो व्यापार प्रस्तक थक्क शकतो नथी, पण्य भोलवा प्रभाणु वर्तवाथी साचा विचारतुं अनुमान करी शकाय छे. जे भोलवा प्रभाणु न वर्ते तो तेना विचारे। ज्ञूठा छे जेग अनुमान करी शके छे. साचा विचारथी कदाय साचुं न वर्ती शकाय पण्य साचुं तो भोली शकाय छे. साचुं अथवा तो ज्ञूहुं भोलवाने के वर्तवानो आधार विचारे। उपर राखी शकाय छे. जे भोलवामां के वर्तवामां विचारे। ज्यों ते साचुं अने न ज्यों ते ज्ञूहुं.

जेने माया कडेवामां आवे छे ते पण्य आ असत्यतुं ज इपांतर छे अर्थात् मनमां कांध झीझुं अने भोलवामां तथा वर्तवामां कांध झीझुं. ते ज माया छे के जेने असत्य कडेवामां आवे छे. माया वगर असत्य भोली शकातुं नथी अथवा वर्ती शकातुं नथी. भोलवा प्रभाणु वर्तवा उपरथी तेना साचा विचारेतुं अनुमान करीने आ साचुं भोले छे जेम कडेवामां आवे छे खरुं, पण्य गहुरथी परमार्थ

दृष्टि हेण्ठाडीने जे स्वार्थ पोषवामां आवतो होय तो ते विचारे। भोलवा तथा वर्तवामां न जणवाथी ज्ञूठा छे अने ऐटला भाटे तेहुं भोलवुं तथा वर्तवुं पण्य ज्ञूहुं छे. वर्तनने अनुसरीने विचारमां साचाज्ञूठापण्युं उही शकाय, पण्य विचारने अनुसरीने वर्तनमां साचाज्ञूठापण्युं उही शकातुं नथी; ऐटले के विचार प्रभाणु वर्तवुं ते साचुं अने विचारथी विपरीत वर्तवुं ते ज्ञूहुं. डोळ वस्तु भेणववाना स्वार्थगलित विचारे होय अने ते ज प्रभाणु वर्तनमां पण्य स्वार्थ तरी आवतो होय तो ते साचुं कडेवाय. अवी रीते डोळ पण्य खराख कार्य करवाना विचारे होय अने वर्तनमां पण्य खराख कार्यनी छाया यडवी होय तो ते साचुं उही शकाय. विचारमां स्वार्थ होय अने वर्तनमां परमार्थने डोण उरवामां आवतो होय तो तेने ज्ञूहुं कडेवामां आवे छे. आवुं वर्तन उरनार भायावी पण्य कडेवाय छे. भोलवामां तो विचार प्रभाणु भोली पण्य शकाय छे; कारणे के भोलवां पहेलां झीझने संभागववाने भाटे विचारमां अधुं जोडवीने ज जोडवे छे. विचारमां जोडव्या वगर कांध पण्य भोली शकातुं नथी. ज्ञूहुं भोलवाने भाटे पण्य ज्ञूठा विचारे करवा पडे छे, अने ऐटला भाटे ज विचार प्रभाणु भोलवातुं कडेवाय छे. विचारथी लिन भोली शकातुं नथी छतां तेमां साचाज्ञूठातुं अंतर वर्तन ज पाडे छे. विचार प्रभाणु भोलवामां भाया पण्य हेती नथी, तो पण्य भोल्या प्रभाणु न वर्तवाथी ज्ञूहुं कडेवाय छे. विचार प्रभाणु भोलीने पोतातु वर्तन पण्य तेहुं होय तो ते पण्य साचुं कडेवाय छे. तात्पर्य के मन, वचन अने कायाना व्यापारनी ऐकतातुं नाम सत्य छे. ए त्रेणुभांथी ऐकतु पण्य विपरीतपण्युं होय तो ते ज्ञूहुं कडेवाय छे.

तत्वने जाणुनारा महापुरुषो पण्य विचार

પ્રમાણે બોલવાનું કહે છે. તેમનું માનવું છે કે જ્યારે માણુસ ડોઈ પણ પ્રકારના વિચારો કરે છે ત્યારે અંતરજ્ઞાન થાય છે અર્થાતું જ્યારે માનવી એવો વિચાર કરે કે મારે પ્રભુલક્ષિત કરવી છે ત્યારે આ બધા ચે અક્ષરોનો તેના ઘટમાં ઉચ્ચાર થાય છે. આ ઉચ્ચારને ખીલે માણુસ સાંલળી શકતો નથી, તો પણ ચેતે તો સાંલળી શકે છે. આવી રીતે વિચાર પ્રમાણે વર્ત્વાનો નિયમ નથી. વિચારથી જૂહું પણ વર્તી શકાય છે, તેવી રીતે બોલી શકતું નથી. ડોઈ માણુસ આગળ ડોઈ ખીલું વ્યક્તિ વિષય સેવવાની વાત કરે તો તો તે વચ્ચનથી તિરસ્કાર કરીને વર્તનમાં જ્ઞાનિ દેખાડે છે, છતાં તેના વિચારો તો વિષય સેવવાના હોય છે; એટલે ખીલું વ્યક્તિની પરોક્ષમાં વિચારના અનુસાર જ વર્તો અને પોતાના અંગત માણુસ આગળ વચ્ચનથી વિષયની મુશ્ટિ કરે તો ખીલ માણુસ આગળ ખતાવેલાં વચ્ચન અને વર્તન બન્ને જૂડો છે, પણ પરોક્ષમાં તો વિચાર પ્રમાણે વર્ત્વાથી અને બોલવાથી સાચું છે; કારણું કે સાચાનું સાચું સ્વરૂપ બાર્દીકાઈથી તથાસી ચે તો ખીલું વ્યક્તિના જાણું પ્રમાણે તેની રૂખરૂમાં કે તેની પૂંડ પાછળ એકસરણી રીતે વર્તવું અને બોલવું તે સાચું, અને તેની પરોક્ષમાં વિપરીત વર્તવું અને બોલવું તે જૂહું.

જે માણુસો માન-પ્રતિષ્ઠાને ચાહે છે તેઓ ભાગ્યે જ સાચું બોલી શકે છે અને વર્તી શકે છે; કારણું કે જે વસ્તુનું માન મેળવવું છે તે વસ્તુ તેનામાં હોતી નથી માટે જ તેને ખીલ પાસે જૂહું બોલી આડંભર કરવો પડે છે. જેઓ ખીલની પાસે જૂહું માન મેળવવાની લાલસાવાળા હોય છે તેઓની મનોદશા બહુ જ દીન અને કંગાલ હોય છે; કારણું કે તેમને ખીલની અત્યંત ખુશામત કર્યી પડે છે. માની માણુસને પોતાનું બોલેલું જૂહું જણાય તો ય

તેને સાધિત કરવાને ખીલાં ઘણું જૂડો બોલવા પડે છે. જૂહું સાચાથી સાધિત થઈ શકતું નથી, પણ તે જૂઠાથી જ સાધિત થઈ શકે છે. જૂઠો માણુસ જ કદાચહનો આશ્રિત થઈ શકે છે. પણ સાચા થઈ શકતો નથી. માની માણુસો અવશ્ય કદાચહી હોય છે. જેઓ બુદ્ધિમત્તા અને વિદ્યાનું અભિમાન ધરાવે છે તેમના અંદર અસહીપણું હાવાથી ડોઈ માણુસ સાચી રીતે વસ્તુનું વર્ણન કરતો હોય તો તેને જૂહું ડરાનવા પાતે જૂઠાનો ઉપયોગ સારી રીતે કરે છે.

સરળતા વગર સાચું બોલી શકાય નહિ, અને તે સરળતા કહેવાતા વિદ્યાનો અને બુદ્ધિ-શાળીઓમાં લાગ્યે જ નજરે આવે છે; કારણું કે તેમને પોતાની પ્રશંસા બહુ ગમે છે અને પ્રશંસાપ્રિય માણુસ સરળ હાતા નથી. જૂહું બોલવા વગર પોતાના મોઢે પોતાની પ્રશંસા થઈ શકે નહિ. કદાચ પ્રશંસા કરવામાં કંઈક સાચું હોય તો પણ જૂહું મિશ્રણ થયા વગર રહેતું નથી. જે કે પરિણામ સાચું ન આવતું હોય તો પણ કહેવાતો વિદ્યાન અને બુદ્ધિ-શાળી માનહાનિના ભયથી અણુણું બાબતોમાં જૂડી રીતે માચું ભારે છે. તેમની ડોઈ સલાહ કે અથવા કંઈ પ્રક્ષ પૂછે તો બુદ્ધિમત્તા અને વિદ્યામાં ઊણું ન આવવા દેવા માટે જૂઠાનો ઉપયોગ કરે છે.

સંસારમાં વિશ્વાસધાતી મહાપાપી કહેવાય છે. સાચું બોલવાં શીજ્યા વગર વિશ્વાસધાતના મહાપાપીથી બચી શકતું નથી. ઘણું-ખરા માણુસો કહેવાતા બુદ્ધિશાળીઓ, વિદ્યાનો અને જ્ઞાનીઓ ઉપર વિશ્વાસ રાખનારા હોય છે. તેમની પાસેથી માન મેળવવાને અને ક્ષુદ્રવાસનાને પોપવાને જૂહું બોલીને અને વર્તીને વિશ્વાસધાત કરે છે. ડગાઈ કરનારાઓ જૂહું બોલવામાં બહુ હોશમાર હોય છે. આ ડગાઈ પણ વિશ્વાસધાતનું દ્વારાંતર છે; કારણું કે વિશ્વાસ

: सत्यसत्य विवेक ::

२६३

राज्या वगर ही शक्तुं नथी। भीजो माणुस विश्वास राखे तो ज तेने ही शक्तय छे।

माणुस प्रभाणिकपण्याने आहे छे; परंतु साचुं भोलवानी दरिद्रता द्वर करवाने प्रथास करता नथी अने तेथी करीने ज्ञुडाचुनो आश्रित, हण अने विश्वासधाती प्रभाणिकपण्युं भेणी शक्तो नथी। अणुज्ञाणु हुनिया लवे प्रभाणिक माने पण ज्ञाणु माणुसेमां तो अप्रभाणिकपण्यानु इण भेणवे छे। ज्ञुडुं भोलवानार अने वर्तनारने अणाखवा छतां अप्रभाणिक माणुसो अंगत स्वार्थने लाईने प्रभाणिकपण्यानु मान आये छे, तेथी कांध ते प्रभाणिक घनी शक्तो नथी, अने अप्रभाणिक माणुसो पासेथी प्रभाणिकपण्यानु मान भेणी राणु थवुं ते अंक मूर्गता छे।

साचुं भोलवा मात्रथी कांध आत्मविकास के श्रेय थृष्ट शक्तुं नथी; कारणु के साचुं होषमिश्रित अने गुणमिश्रित अम वे प्रकारनुं छे। होषमिश्रित सत्य भाग्ये ज कांध भोले छे, अने जे योद्दे छे ते वस्तुतत्त्वना अणुज्ञाणु झुळ्डि वगरना छाय छे। गुणमिश्रित सत्य भोलतां गुणी माणुसो शरमाय छे। चोरीना विचारवाणो माणुस चोरी करीने पोताने चोरपणु भोलीने ज्ञावे छे ते साचुं भोले छे छतां साचानुं इण जे आत्मश्रेय छे ते भेणी शक्तो नथी। तेवी दीते हगवाना विचारवाणो भीजने हीने पोताने हगपणु भोलीने ज्ञावे छे तो य ते श्रेय साधी शक्तो नथी; कारणु के आ साचुं होषमिश्रित छे। झुळ्डिना नभणाईने लाईने आ महत्त्वां कार्ये छे एवी समजशुद्धी भीज पासेथी महत्त्व भेणवाने पोतानी वृत्ति, वर्तन अने वयनने साची दीते ज्ञावे छे अने ज्ञेया आवा कार्यीने लवडां माने छे तेओ तो लवडा बनवाना लयथा साची दीते ज्ञावी शक्ता नथी। उत्तम आचारविचारवाणा गुणवान पुरुषो पोताने गुणीपणु भोली

ज्ञावता शरमाय छे। तेमना वर्तन अने विचार संबंधी कोई पूछे तो ज ते नम्रताथी साची दीते ज्ञावे छे, अवणां झूत्यो करनारा दोषी माणुसो मानहानिना लयथी साचुं भोली शक्ता नथी अने ज्ञेया साचुं भोलवानु साहस करे छे तेओ झुळ्डिमत्ता, विद्रता के भील कोई पणु प्रकारनी क्षणाथी जनतामां मान भेणवेलुं छोवाथी तेओ मानहानिनो लय राणता नथी; कारणु के प्रथमथी ज डेटवाक माणुसो तेना पक्षपाती छोवाथी दोषी ज्ञावाता छतां पणु तेना गुणु गाया करे छे। ज्ञुडुं भोल्या वगर पोताना झूत्यो संताई शक्तां नथी माटे मानवीओने ज्ञुडो आडं बर करवो पडे छे। ज्ञ्यां आडं बर छाय छे त्यां साचाना आदर लाग्ये ज थाय छे; कारणु के आडं बर असत्यनुं इपांतर छे। अछती वस्तुने देखाडी ते आडं बर कडेवाय छे। आवीरीते मानवीओ ज्ञुडुं भोलवाने ठेवाई गयेला छोवाथी साधारणु बाबतमां पणु साचुं भोली शक्ता नथी।

घणुआपरा माणुसोने पोतानी भोटाई अने भीजनी झलकाई गमे छे। जे साचुं भोलवामां पोतानी भोटाई ज्ञावाती छाय तो साचुं भोलता अचकाता नथी, पणु जे तेमने झलकाई समजय तो ज्ञुडुं भोलवाना। ज्ञुडुं भोल्या वगर भीजनी पासेथी भोटाई भेणी शक्ती नथी। अणुज्ञाणुपणे अथवा ज्ञावां छतां स्वार्थने लाईने भीजे माणुस प्रशंसा करीने भोटाई आपतो छाय अने प्रशंसा करायेला गुणो तथा तेवी स्थिति पोतानामां न छाय तो प्रशंसप्रिय सामेना माणुसने ज्ञुडुं भोलता अटकावी शक्तो नथी, अने पोते राणु थाय छे। अने जे पोतानामां कोई पणु तेवा प्रकारना अवणुण्या छाय अने सामेनो माणुस वजेडे तो तेने तरत अटकावी हे छे। आ प्रमाणे ज्ञेया साचुं सांलगवाने पणु राणु नथी, तेओ

साचुं केवी रीते ओली शके ? भीजनी जूठी
रीते करवामा आवती हलकाईने पोते खुशीथो
सांबणे पछु पोतानी साची रीते करवामा
आवती हलकाईने सांबणी शकतो नथी, पछु
जूठी रीते करायेली प्रशंसाने सांबणे छे.
तात्पर्य के आवा माणुसोने जूहुं ओलवुं गमे
छे अने जूहुं सांबणवुं गमे छे.

देषभुद्धिवाणा धर्षाणु माणुसो पछु साचुं
ओली शकता नथी; कारण के ऐवा माणुसो
भीजनी साची प्रशंसा सांबणी शकता नथी,

अरबे तेमनामां ज्वृठा दोषोना आरोप करे छे.
आ प्रमाणे सूक्ष्म दृष्टिथी संसारने तपाचीये
तो माणुसोमां अनेक प्रकारे जूहुं ओलवानो
प्रयार थडु रह्या छे. धर्षा ज थोडा प्रमाणुमां
माणुसो साचुं ओलनारा ज्ञाय छे. ज्यारे
व्यावहारिक साचुं ओलवामां धर्षा ज अछत
ज्ञाय छे, तो पर्हि पारमार्थिक सत्य ओलवामां
तो हजरोमां लाग्ये ज एकाह नीडणी आवशो
अने पारमार्थिक साचुं ओलवा वगर विकास
साधी शकाय नहि.

पूज्य गुरुहेवने !

(चौटक)

हरता इरतां हुसतां रडतां,
शयने सपने वणी नगृतिमां;
अनुभूत विभूति सुचेण तण्णो,
नित आस थतो गुरुहेव तण्णो. १
जणमां स्वणमां क्षणुमां पणमां,
गिरिगङ्करमां स्मरण्णो गुरुनां;
तरुपूर्वमां कुसुमो सरणां,
नयनो गुरुहेव तण्णो हुसतां. २
विपद्धतित ताप धर्षा वसमा,
मनमां वसतां अतिशे सुजमां;
गुरुहेवकृपा सखिवे सधणा,
अति शांत थता क्षणुमांहि सदा. ३
विष्णुर्पूर्वे इरो इरता सणणा,
विष्णो इण्णि शा जगमां इरता;
सहुने चिरकाल घरे ! इसता,
विष इरवता सहुनी नसमां. ४
विषवेद समा गुरुराज तमे,
अम नाडी धरो निज हुसत विषे;
शुभ ज्ञान शुं औषध आप हियो,
अम सर्व विमोहक रोग हरो. ५
परिताप हरो, अति सौभ्य हियो,
अमने नित सत्पथ दर्शन हो;

समरणो शुभ थाय सदा सुभदा,
हरजे गुरुहेव ! नघी विपदा. ६
वनवीथि विषे हुसतां हुसतां,
शुरुआय चूम्या शुभ वैवत शा;
विसराय नहीं शुरुहेव कृपा,
विसराय नहीं शुरुवाणी सुधा. ७
शुरुहेव ! तमे अम भातपिता,
लगिनी सुत सर्व थकी वधता;
सुतथी अधिका अमने गणता,
नित अमृत पाई सुहे वसता. ८
अमने तलु आप विमुक्त थया,
पछु ग्रेम हुण्ण वरस्या करता;
नित ग्रेमसुधा वरसावी गुरो ! ९
अम अंतरमां शुभ भाव भरो.
अम चित विषे गुरुनां स्मरण्णो,
निरमे नवलां भवनां तरण्णो;
जस, मोक्ष सुधाम गुरो ! मणशुं,
शुभ अवनथी अजिते लगशुं. १०

अनुष्टुप्

गीतोमां शास्त्रमां देषुं हिंयता अस आपनी;
रम्य हेमेन्द्रना हैये रपर्यती समृति आपनी. ११
मुनिशी हेमेन्द्रसणगरण अहाराज.

५२ मार्ग सूचक वाक्य संग्रह

(गतांक पृष्ठ २४४ थी चालु)

संग्रहक ने शोलक : मुनि पुज्यविजयल (संविज्ञपाक्षिक) अभावादः

वातावरणु तथा स्थानना परिवर्तनथी
मनुष्योना भनोत्ताव तथा विचारेनुं केटकेट
अंशे परिवर्तन थह ज्ञय छे. के स्थगमां
रहेवाथी आत्मा शुल भावमां रही न शके ते
स्थगनो तुरत ज त्याग कर्वो. ६६

सत्संगति, धर्मशास्त्रोनुं वाचन अने
तत्त्वमनन् ए निपुटीने अहनिंश समागम
राखवामां आवे तो, गमे तेवा विषम काणमां
पछु मनुष्यो पौतानी जिहग्नीने पवित्र घनावी
शके छे. ६७

मनुष्यजननमनी सार्थकता ए वस्तुओ
उपर आधार राखे छे. ते ए वस्तुओ-भुद्धि
अने कर्त्तव्यपालन छे. भुद्धिथी कर्त्तव्योनी शोध
करवामां आवे छे; केमडे भुद्धिना अजमात्या
वगर कर्त्तव्यो पर प्रकाश फडतो नथी अने
कर्त्तव्यो समन्वया वगर कर्त्तव्यपालन घनी
राकतु नथी. ६८

प्राणीओना मनदृपी गाढा वनमां शुल तथा
अशुलदृपी मोटा कांडाओवाणी वासनाडप नहीं
सर्वदा प्रजण वेगथी चाली ज्ञय छे. ६९

वासनाथी घेरायेलुं चित संसारमां रहेलुं छे,
अने है ज ले वासनाओथी रहित थाय तो
लुवनसुक्ता रहेवाय छे. ७०

जे हेहालिमानदृपी अहंकार छे, तेज अनंत
जन्मोदृपी वृक्षोनो कांटो छे, के जे वृक्षोनी
'आ भारु, आ भारु' ऐवा प्रकारनी भमताओ-
इप उन्नरे शाणाओ इलायेली छे. ७१

हरिद्र मनुष्य जे म धनवानने लों रहेलुं
सुवर्षु ज्ञुने तथा स्पर्शी करे तो पछु ते

लाग्यहीनने ते द्रव्यनी प्राप्ति थह शकती नथी,
तेम संविद्यहानंह स्वदृपवाणा आत्मावुं श्रवाशु
तथा मनन कर्त्ता छतां पछु वैराग्यडप आग्य
विना विषयी ज्ञोने ते आत्मानी प्राप्ति थह
शकती नथी. ७२

ईश्वर आ लोकमां कोइना पछु कर्त्तापवाणे
अथवा कर्मेने सरजतो नथी, तेमज कर्मना
इणोना संयोगने पछु उत्पन्न करतो नथी.
भाव मनुष्यो स्वलाभ-प्रदृतिथी ज शुक्लाशुल
कर्मी करे छे अने तेना इणने लोगवे छे. ७२

संयमना निर्वाह मारे काम लागतां वस्त्र-
पात्राहिने 'उपकरणु' रहेवामां आवे छे,
अने के नकामां भमतायुद्धिथी एकडा करेला
हाय तेवा उपकरणु 'अधिकरणु' रहेवाय छे.
गुणुनिष्पत्त गीतार्थ अधिपति सिवाय अन्य
व्यक्तिए शास्त्रमां गणावेला उपकरणुथी अधिक
राखवा ए पछु परिशङ्क हे. ७४

शास्त्रनो आदेश दूर करी उत्सर्ग अपवाहना
निभित वगर वधारे वस्त्रपात्राहि राखवा ए
पछु संसार वधारनार ज छे. ७५

कोइ पछु वस्तु उपर धर्मने नामे पछु
हुद्यमां भारापखानी भुद्धिनो त्याग थशे नहिं
त्यां सुधी तमे परिशङ्कथी मुक्ता छो एम कही
शकाशे नहिं. ७६

धर्मने निभिते करवामां आवतो परिशङ्क
तो जरा पछु ऐटो छे, एम केटलीक वार
विचार कर्त्ता वगर समजवामां पछु आवतुं नथी,
छतां पछु चतिल्लवनदप वहाशुमां ए जहारथी
सुंदर हेणाता परिशङ्कदप सुवर्षुनो अति भार

२६६

॥ श्री आत्मानंद प्रकाश :

भरवामां आवे तो याचित्रनैडा संसारसुद्रमां
नाश पामे छे अने एनो आश्रय करनार मूढ
ज्ञप पणु हुए छे. ७७

निवृत्तिनुँ णरुँ स्वरूप ध्यानमां होय तो ज
चित्तवनमां पणु करुँ, करावयुँ, अनुभोद्दु
नहीं ए सावधनो त्याग थई शके छे. ७८

भगव अने भड्क्तवने अगे संघ माटे
पणु थतुँ सावध चिंतवन आत्मइप उहरमां
नांभवाथी संयमप्राणुने हरी ले छे. ७९

जे शास्त्रना हरेक वयन सुपरिणुमे परि-
णुभवामां न आवे तो ते शास्त्र शास्त्रपे परिणुम
पामीने प्राणीने पोतामां गुणीपणु मनावी
अने थीज गुणीच्यामां अवगुणीपणु मनावी
तेच्यानी अवशा अने पोताना उत्कर्षदारा
अनंत काण्यक सुधी संसारमां रञ्जावे छे. ८०

स्वगच्छ के परगच्छमां संविश (तीव्र
वैराग्यवंत लवलीरु खडुशुत गीतार्थ) मुनिजनो
होय तेमनो शुणुनुराग करवा भत्सद के गच्छ-
भगवत्सावथी हुँ चूक्षीश नहिः ८१

शुणुनुरागीने आ मारा शुरु अने मारा
गच्छना ए विचार होय नहिः वेष मान्य छे.
अवशुणु न मालुम पडे लां सुधी द्वरथी
सामान्य रीते नमन करवा योग्य छे; पणु पूजा
तो शुणुनी ज छे अने अंतर राग पणु ते
परज होवो जेइचे अने शुरु थवा योग्य
साधुने तो आ मारा श्रावक छे एवी वृत्ति स्वार्थ
साधवानी बुद्धिचे न ज होवी जेइचे. ८२.

अनंतज्ञानीच्याए नियत करेला वेषनी
साथे सम्यग्दर्शनाहि गुणो पणु जेइचे. ते
सिवायनो साधु ए तात्त्विक दृष्टिचे साधु नथी;
माटे केवण वेषधारीने जेइने पणु मूँआवानु
नथी. ८३.

जेम जगतमां-व्यवहारमां शुद्ध यांही अने
महोर साची होय तो ते नाणु चाले अन्यथा
नहिः, तेम अहीं पणु-श्री जैन शासनना
व्यवहारमां गुण अने वेष ए उल्य होय तो
ते वंदनीय-पूजनीय मान्यो छे. ८४.

शुणु पूजनीय छे, पणु वेष नहिः एम
मानी वेषने उडावनारा अगर तो लगवान
श्री महावीरहेवनो वेष पूज्य छे. एम मानी
केवण वेषमां ज मूँआई जनारा श्री जैन शासन-
ना भर्ने समज्या नथी. शुणुनी परीक्षा
भुध जनो ज करी शके छे. ८५

शानी महापुरुषो त्यां सुधी इरमावे छे के
जेम विष्टामां पडेली चंपकमाला भस्तके धारण
करवा लायक नथी, तेम पतितोना स्थानमां
रहेल सुविहित महात्माओ वेष पूज्य नथी. ८६

उत्तम पुरुष केवुँ केवुँ आचरणु करे छे
ते प्रमाणे ज थीज प्राकृत जनो पणु वर्ती छे,
अने ते साधुपुरुष ने वस्तुने प्रमाण माने छे
तेने ज सामान्य लोडो अनुसरे छे; जेथी
धर्माधिकारी उत्तम पुरुषो ए पोताना आचार
आहिमां जरा पणु क्षति न आववा हेवी
जेइचे. ८७

(चालु)

स्वस्थ-अस्वस्थतानुँ सुख.

स्वस्थपणुना सुखनो अंश पणु एटलो अधी किंभती छे के जेनी पासे त्रण लोडना
राज्यनुँ सुख पणु तुलनामां आवी शक्तुँ नथी, केङडे प्रथमतुँ सुख-मनी स्वस्थतानुँ
सुख अविनाशी छे, त्यारे थीजुँ विषयाद्विधी थतुँ सुख विनाशी अने इर्मनो तीव्र अंध
करावनार छे. पहेलुँ सुख संसारमांथी मुक्ता करावनार छे, त्यारे थीजुँ सुख संसारमां
परिभ्रमणु करावनार छे. धर्त्याहि अनेक प्रकारे ते अने प्रकारना सुखमां अत्यंत तक्षवत छे.

॥ श्री सिद्धस्तोत्र ॥

रथनार अने विवेचकः

डॉ. अगवानदास मनःसुखभाई भट्टा, एम. बी. बी. ओस.

(गतांक पृष्ठ २४६ थी शर)

ते निर्वाणु भाटे दृष्टांत आपे छे:—

पसंततिलका वृत्त—

जयुं अभिं धूधन खुटये स्वयमेव शामे, जयुं हीप तेल घूटतां निर्वाणु पामे;

निर्वाणु कर्म विष्णु प्रामे ज ते भक्तारे, ते सिद्धना यरणु हो शरणुं अमारे. १६

शाखार्थः—जेम अग्नि धूधन (अग्नतां) घूटतां प्रोतानी भेळे ज शमाई जय छे, जेम हीपक तेल घूटतां निर्वाणु पामे छे-युआध जय छे, तेम कर्म घूटतां जे निर्वाणु पाम्या छे,—ते सिद्धना यरणुनुं अमने शरणु हो।

विवेचन—

अग्नि लां सुधी अज्ञा करे के ज्यां सुधी धूधन-अग्नतां होय. पाणु अधुं य अग्नतां अणी गया पछी तो ते अनी भेळे ज शमी जय छे-हरी जय छे; असमावशेष रहे छे. तेम ज्यां लगी कर्म-झीपी काष होमाया करे छे, त्यां लगी संसार-अग्नि प्रब्लित रत्ता करे छे; पछु कर्म-काषनी होणी करी, तेने असमावशेष करवामां आवतां तकाण संसार-अभिं हरी जय छे-शमी जय छे-निर्वाणु पामे छे; एटले सकल कर्म-सुक्तिरूप निर्वाणुनी प्राप्ति थाय छे. अगवाने सकल कर्मनी होणी करी आ निर्वाणुनी प्राप्ति साधी छे.

“ शुक्ल ध्यान होरी झी ज्वाला, जले कर्म कठोर रे-निज सुण के सधैया;

शेष प्रकृति दल क्षीरणु निर्जरा, असमावेत अति ज्वेर रे-निज सुण के सधैया. ”

“ अष्टकर्म वन हाहु के, प्रगटि अन्वय झँझि.” —श्री. देवचंद्रल.

सर्वथा अग्नि अणी गया पछी जेम अंकुरे फूटता नथी, तेम कर्म-अग्नि अणी गया पछी अव-अंकुर फूटतो नथी.

“ दग्धे बीजे यथात्यंतं प्रादुर्भवति नांकुरः, कर्मवीजे तथा दग्धे न रोहति भवांकुरः ॥ ”

—श्री हुरिक्षद्रायार्थूकृत शास्त्रवार्ता समुच्चय.

ते ज प्रभाणे ज्यां सुधी तेल होय छे, तां सुधी दीवे अज्ञा करे छे; तेल घूटी जतां ते अनी भेळे होलवाई जय छे-निर्वाणु पामे छे, तेम ज्यां सुधी कर्म-झीप तेल चाले छे त्यां सुधी संसार-हीपक अज्ञा करे छे, अने नवा पुहागलकर्म-झीप तेलनो क्षेप वर्णने जुतुं कर्म-तेल निःशेष थाय छे लारे संसारनो दीवे आपोआप युआध जय छे-निर्वाणु पामे छे. आम अगवान सिद्ध निर्वाणुने पाम्या छे.

“ पुहागल तेल न घेप, शुद्ध दशा जे नवि ढहे हो लाल.”

—श्री. यशोविजयल

“तत्र द्रागेव भगवानशोगाद्योगसत्तमात्, भवव्याधिक्षयं कृत्वा निर्वाणं लभते परम् ॥”

—श्री. हुरिलदान्यार्थाङ्कुत श्री योगदृष्टि समुच्चय.

अेवा ते निर्वाणप्राप्ति श्री सिद्ध भगवानना चरणतुं अभने शरण् हो !

हवे आ निर्वाणप्राप्ति इया क्षेत्रे थध तेनो संक्षिप्त उल्लेख सिंहावेऽकन न्याये करतां स्तोत्रकार कहे छे :—

सम्यकृत्व ज्ञान यस्ति युत क्षे थधने, ने द्वार आश्रव तथा सहु संवरीने;
रोधे नवा प्रथम कर्म दृढ़ा प्रकारे, ते सिद्धना चरण् हो शरण् अभारे ! १७

शास्त्रार्थः—सम्यग् दर्शन—ज्ञान—यात्रिती सुकृत थध, जे आश्रवना वधा द्वार संवरीने (अध करने) प्रथम तो नवां कर्मने सम्यक् प्रकारे रोधी दे छे,—ते सिद्धना चरण् अभने शरणु३५ हो !

विवेचन—

निर्वाणप्राप्तिः परमयोगनी प्राप्ति पण्, नाना प्रकारनी मोक्षसाधक योग प्रक्रियामांथा—योग साधनामांथा सद्गुणपछे उत्तीर्ण थया पट्ठी थाय छे. मोक्ष साथे योजनार योगङ्क्षय मुण्ड्य साधन नशु छे: सम्यग्दर्शन, सम्यग्ज्ञान, सम्यक्यारित्र, हेहाहिती आत्मा सर्वथा लिन छे, उपयोगवांत अने अविनाशी छे, अेवुं जे सद्गुरु उपहेशथा यथास्थित ज्ञान थवुं ते सम्यग्ज्ञान छे; तथा प्रकारे जे ज्ञानार्थी जप्तयुं तेनी सम्यक् प्रतीति उपज्ञवा तेनुं नाम सम्यग्दर्शन अथवा समक्षित छे; अने ज्ञानदर्शने करी जेवुं शुद्ध आत्मस्वङ्क्षय जप्तयुं—प्रतीतयुं, तेवो सर्वथी लिन—असंग स्थिर आत्मस्वलाव उपज्ञवे ते सम्यक्यारित्र छे. परम समर्थ तत्त्वज्ञ श्रीमद् राज्यांद्रलु कहे छे :—
“ छे हेहाहिती लिन आतमा रे, उपयोगी सदा अविनाश...मूण मारग सांखणा ३.
अेम जाणे सद्गुरु उपहेशथी रे, कह्यु ज्ञान तेनुं नाम आस...मूण मारग०
जे ज्ञाने करीने जाणियुं रे, तेनी वर्ते छे शुद्ध प्रतीत...मूण मारग०
कह्यु जगवांते दर्शन तेहने रे, जेनुं भीज्ञु नाम समक्षित...मूण मारग०
जेम आवी प्रतीति ज्ञवनी रे, जप्तयो सर्वथी लिन असंग...मूण मारग०
अेवो स्थिर स्वलाव जे उपज्ञे रे, नाम यारित्र ते अणुलिंग...मूण मारग० ”

—श्रीमद् राज्यांद्र.

“ ज्ञानादिक्षि छ द्रव्य ज्ञेवा छे तेवा सद्गुरु ते समक्षित, अने छ द्रव्य ज्ञेवा छे तेवा युष्मपर्याय सहित जाणे ते ज्ञान जाणियुं. ते छ द्रव्य जाणीने अज्ञवने छाउ अने ज्ञवना स्वगुणमां स्थिर थहने रभे ते यारित्र कहीओ. ए ज्ञानदर्शनयारित्र शुद्ध रत्नत्री ते मोक्षनो भार्ग छे. भाटे ए ज्ञान-दर्शनयारित्रनो धण्णा यत्न करवो. ए रत्नत्री पामीने प्रमाण करवो नहीं.”

—श्री. हेवयांद्राङ्कुत आगमसार.

“निच्छयमग्गो मुक्त्वो ववहारो पुण कारणो बुत्तो, पठमो संवररूपो आसवहेउ तथो बीओ ॥”

अर्थात्—निश्चयमार्ग मुण्ड्य छे, व्यवहारमार्ग तेना करणु३५ क्षेत्रो छे; प्रथम निश्चयमार्ग संवरङ्क्षय छे, भीज्ञे व्यवहारमार्ग आश्रवहेतु छे. (यालु)

अनन्तधर्मात्मकम् वस्तु

वेखकः रा. रा. लवराजलाई ओवॅवल द्वारा, भी. ए., एलओ. भी.

जैन धर्मीन वस्तु(reality)ने अनंत धर्मात्मक-अनंत धर्मीवाणी भाने छे. ज्ञान मेणववाना जे जे साधनो-प्रभाणो छे, ते साधनेथी वस्तुमां अनंत धर्मी भासे छे. प्रभाणो सिद्धांतमां ऐ प्रकारना बताव्या छे: प्रत्यक्ष अने परोक्ष. इदियो अने मननी महद वगर आत्मक शाक्ताथी पदार्थनुं जे ज्ञान थाय छे, तेने सिद्धांतमां प्रत्यक्ष ज्ञान कंडवामां आवे छे, अने इदियो अने मनदारा जे ज्ञान थाय छे तेने परोक्ष ज्ञान कहे छे. सामान्य व्यवहारमां आपणे जेने प्रत्यक्ष ज्ञान कहीये छीये तेने सिद्धांतमां परोक्ष ज्ञान कह्युं छे, कारण ते ज्ञानमां भरनी एट्ले इदियो अने मननी अपेक्षा रहे छे. डेवणज्ञान सर्वेत्कृष्ट ज्ञान छे. डेवणज्ञान केाइ पछु प्रकारना आपरण विनानुं छावाथी तेमां वस्तु तेना तात्प्रक स्वइपमां भासे छे. छावस्थज्ञानमां वस्तुना असुक अंशनुं जे ज्ञान थाय छे. डेवणज्ञानमां वस्तु अनंत धर्मीवाणी भासे छे, एट्ले डेवणज्ञानी भगवान वस्तुने अनंत धर्मात्मक प्रतिपादन करे छे. आपणुने पछु बुद्धिदारा विचार करता वस्तुमां अनंत धर्मी छावानी प्रतीति थाय छे. अनंत धर्मी वस्तुमां उनी रीते धर्मी शके तेनो विचार करीये.

हरेक पदार्थमां ऐ प्रकारना धर्मी जेवामां आवे छे: एक भावात्मक (positive) अने भीज अभावात्मक (negative). जे धर्मीथी पदार्थनुं स्वत्व घडाय छे, ते तेनो भावात्मक धर्म छे. जे धर्मीथी पदार्थ भीज पदार्थीथी धर्म छे. आ हक्किकत समजवाने एक दृष्टांत लहजे.

एक हेमचंद नामना भाषुसनी विवक्षा करता, हेमचंद एक भाषुस छे, जाते वाख्युयो छे, धर्म नैन छे, काडियावाडने रहीश छे, वाने जिज्ञेस छे, कहमां टूडे छे, वजनमां लारे छे, शरीर सशक्त छे, संपूर्ण इदियोवाणो छे, सारु लाखुले छे, डापडने वेपारी छे, धंधामां प्रभाणुक छे, धर्ममां आस्थावाणो छे, स्वलावे उदार छे वर्गेरे अनेक शुण्या हेमचंदमां हेणाय छे, ते तेना भावात्मक शुण्या छे. ते शुण्याथी हेमचंद्हुं स्वत्व घडायुं छे. आ धर्मीनी विवक्षा करवानी साथे जे कुया कुया धर्मीथी ते भील वस्तुओथी नुहो पडे छे ते बुद्धिमां तरी आवे छे. हेमचंद एक देव ते पशु नथी, आपाणु ते क्षत्रिय नथी, वैष्णव ते शैव नथी, शुजरात ते माणवानो रहीश नथी, वाने डाणो नथी, कहमां भाच्या नथी, वजनमां हुलडे नथी, शरीर सशक्त नथी, इदियोमां जोडवाणो नथी, अभाषु नथी, अनाजनो वेपारी नथी, धंधामां कपटी नथी, धर्ममां आस्था विनानो नथी, स्वलावे कंज्बुस नथी वर्गेरे अनेक शुण्यानो तेनामां अभाव छे. एट्ले जे जे अन्य शुण्याणो ते नथी, ते तेना अभावात्मक शुण्या छे. हेमचंद विषे संपूर्ण भाड्हिती भेणववा भाटे तेनामां जे जे शुण्या छे ते अने जे जे शुण्या नथी ते अधा जाणुवा जेहाये. अने जगतमां जेट्ला पदार्थी छे ते हरेक पदार्थीथी हेमचंदने नुहो पाडानो. रहे छे, एट्ले भाव शुण्याथी अभाव शुण्या धाणी मोटी संज्यावाणा छाय छे अर्थात् स्वप्न्यायी परपर्यायी धाणी मोटी संज्यावाणा छे; एट्ले केाइ एक पदार्थ प्रथम हर्षने आपणुने असुक शुण्यावाणो जाण्याय छे, ते पदा-

અહિંસાની અદ્ભુત શક્તિ =

[૧૦]

રાજ્યપુત્ર પણ કેદી !

લેખક : મોહનલાલ દીપચંદ શાહ્સી.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૫૧ થી શરૂ)

સત્યાગ્રહની અસર થયા સિવાય રહેતી જ નથી. કાઈ પણ જાતના પ્રતિકાર વિના સિદ્ધાંતના રક્ષણું અથે જરા પણ ગુરુસો આણ્યા સિવાય નિહરતાથી શાંતિપૂર્વક દેહનું સમર્પણ કરવું એ સર્વોત્કૃષ્ટ કાર્ય છે. ‘અહિંસા પરમો ધર્મः’ ચોકારી પાંચ તરણો પુરંગના ડેઢા બન્યા ! પુરોહિત માણિક્યહેવ જે કે ઉપરથી જાણે પોતાનું વર્તન વિજયી સરદાર જેવું

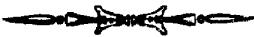
દીખવતો હતો, છતાં જેના મનમાં એક અનોખી ચિંતાને ઉડ્ગાય તો થધ ચૂક્યો હતો જ. આ વેળા નવરાત્રિ મહોત્સવ સાંગોયાંગ પાર જીતરણે કે કેમ ? એ પ્રશ્ને એને પણ મુંબથુમાં નાંખ્યો હોય.

થીજી તરફ નજરકેદીનું જીવન ગાળી રહેલી મુગાવતી પણ આ સમાચાર સાંભળી મૂળ જીડી હતી. તેણુંને અન્ય કંઈ માર્ગ ન જણ્યાતા આપરે એક વાત રસૂરી અને આ હકીકત મહેન્દ્રકુમારને

થિની તાત્ત્વિક સમીક્ષા કરતાં, તેના સ્વ અને પર પર્યાયને વિચાર કરતાં, તે પદાર્થ એક ઝડપ સાહી જણ્યાતો નથી; પણ અસંખ્યાત શુણ્ણોવાળો જેવામાં આવે છે. આ વિવક્ષામાં જન્યારે પ્રસ્તુત પહાર્થના જુદા જુદા ક્ષેત્ર અને જુદા જુદા સમયને આશ્રિને થતાં જુદા જુદા પર્યાયિનો વિચાર ઉમેરવામાં આવે છે ત્યારે તે પદાર્થ અનંતધર્મત્તમક બને છે. વર્તમાન-કાળનો હેમચંદ્ર ભૂતકાળના હેમચંદ્રથી તેમજ જીવિષ્યકાળના હેમચંદ્રથી જુદા પર્યાયવાળો છે. વસ્તુના પર્યાય સમયે સમયે બહલાય છે. એક વસ્તુના ભૂત, વર્તમાન અને જીવિષ્યના પર્યાયો જેવામાં આવે તો અનંત પર્યાયવાળો તે બને છે; કારણ સમયો અનંત છે. એટલે કાળવૃત્તિને આશ્રિને એક પદાર્થ અનંત પર્યાયવાળો બને છે. તે પ્રમાણે ક્ષેત્રકૃત પર્યાયો પણ વિચારવાના રહે છે. ટૂંકામાં એક વસ્તુનું પૃથ્વીરણ (analysis) કરતાં, તે પ્રથમ દિશિએ અમુક જ શુણ્ણોવાળી એક સાહી વસ્તુ જણ્યાય છે તેવી નીકળતી નથી, પણ અનેક શુણ્ણોથી

મિશ્રિત એક complex વસ્તુ નીકળે છે, અને તાત્ત્વિક દિશિએ સંપૂર્ણ પૃથ્વીરણ કરતાં તેમાં અનંત ધર્મો હોવાની સાભિતી થાય છે. કેવળ-જ્ઞાનમાં વસ્તુ અનંત ધર્મોવાળી સ્વતઃ ભાસે છે, માટે જૈન દર્શનમાં અનંતધર્મત્તમક વસ્તુ પ્રતિપાદન કરેલ છે. શાખામાં કંદું છે કે જે એકને સંપૂર્ણ જાણે છે તે સર્વને જાણે છે. એટલે એકને સંપૂર્ણ જાણવા માટે જેમ તે વસ્તુના સર્વ પર્યાયો જાણવા પડે છે તેમ તે વસ્તુમાં અભાવિતે રહેલ પરપર્યાયોને પણ સંપૂર્ણ જાણવાના રહે છે, અર્થાત એક વસ્તુના સંપૂર્ણ જ્ઞાનમાં સર્વ વસ્તુનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન થઈ જાય છે. કેવળજ્ઞાનમાં અનંતધર્મત્તમક એક અખંડ વસ્તુ ભાસે છે.

વસ્તુ અનંતધર્મત્તમક હોવાથી તેમાં પરસ્પર વિરોધી ધર્મોનો પણ સમાવેશ થાય છે. પરસ્પર વિરોધી ધર્મો એક વસ્તુમાં ડેવી રીતે ધરી શકે તે શુક્તિપુરઃસર (logically) સમજનવનાર અનેકાંતવાદ-સ્થાહ્વાદ છે. અનેકાંતવાદનું દિગ્ગર્થન ધીજા લેખમાં કરવામાં આવશે.

: अहिंसानी अद्वैत शक्ति : राजपुत्र पर्णु के ! ::

२७९

जल्लावती ऐम नक्षी करी, पत्रमां लभी, दासीदारा
ऐ पत्र गुप्त रीते महेन्द्रकुमारने थंगा रवाना कर्या.
राजपुत्र शुं जवाब आये छे तेनी राह आतुर
नयने ते ज्ञेष रही. हिंस पर द्विस वीत्या छतां
आशा न इण्णा।

छटा हिंसे पर्णु आरतिनी पूर्णाहृति थतां ज
'अहिंसा परमो धर्मः' नो धीष थयो. पुरोहिते
यात्रीवर्गमां हाक्ल करी छतां आ रीते निर्देष बुवानो
ने डेवानामां हउसेली देवाता निरप्पी वाण्याना
मनमां आ सवाले जिज्ञासा प्रगटावी हती. केटलाडने
विचार करता अनावी दीधा हता ते तरणुनी वातमां
ज्ञाहुं शुं छे ? काणीमाता भूंगा पशुओनो लोग शा
सारु मांगे ? एटले पहेलानी माझक डोध पकडवा
आगण न आयु. त्रणुचार वार. हडिटा पाज्ञा
अने माता कापायमान थरो एवो अस हर्यांयो त्यारे
मांड ऐ त्रणु लक्त आगण आव्या अने खेला युवाने
पकडी लीधे. एने पर्णु सिपाधओने सोंपी कारागृहनो
अतिथि अनावायो. आजना हिंसनी यात्रीगणुनी
विचिन वलणु निहाणी भाणिक्यहेवे जनसमाजनी
वलणु जाणुवा-वातावरणुमां केवी हवा प्रसरी रही
छे ऐ समजवा-पोताना गुप्त द्वौतोने रवाना कर्या.

संध्याकाळ थतां ज ऐमाना ऐक आवी 'भूग-
वती' ना नामो ऐक पत्र लावी, पुरोहितना
हाथमां भुझयो. ऐ उधाडी वांचतां ज एने अंगे
आण उडी. ऐकदम गुरसो उभारी आय्यो ! अरकुट
स्वरे ऐली उडीचो:

'याह राख, राजकुवरी ! तुं महेन्द्रनी भद्र
मागे छे ! आ पुरोहित सामे कावतुं रचे छे, पर्णु
मने ओणाखती नथी ! आ भाणिक्यहेवे डोधनो
पर्णु परालव सही शके तेम नथी. एना भार्गमां
आवनार हरेकाधिनुं ऐ निकंदन काढी नांखता
देश भात विलंब नहीं करे !' ऐकदम नरसिंहना
नामनी भूम पाडी अने तरत ज नरसिंह आवी,
करज्ञेडी उभो रखो.

पुरोहिते एना कानमां डंध कहुं, ऐ सांबणतां
एनो यहेरो ऐकदम अथवीत थध गयो-धडीभर
ऐ थंगी गयो ! आजा सांबणी आलो अन्यो !
तरत ज अधिकारसंचयक स्वर संबणायो :

'विचार शुं करे छे ? आजानो अमल ऐ ज
तांरा धर्म ! अन्य विचार डेवो !

नरसिंहः 'पर्णु, भालिक ! आ अयंकर कार्य !

भाणिक्यहेवः 'आजा एटले आजा ज. ऐ
माटे अपीले नहीं अने विनंती पर्णु नहीं ज.
आजा अनावी आव !' नरसिंह तरत ज. त्यांथी
पसार थर्च गयो.

राजवी पद्मनाभ नवलोहिया तरणेने अंदीभा-
नामां धडेलतो हतो. अने कालीमाता प्रत्ये तेमज
पुरोहित प्रत्ये लक्ष्मी दाखवतो हतो, छतां एना
हृष्यमां 'आ डीक नथी थतुं' एवो उडुथी ध्वनि
उडी रखो हतो. डेवा 'अहिंसा परमो धर्मः'
पोकारनार निर्देष व्यक्तिओने कारागृहमां सताना
नेवे भोडकी देवा एमां न्याय तोलन नहेतु ऐ
समजतो. अने तेथी ज चिंताअस्त रहेतो. चरदारा
रेजना अनावे संक्षेप प्रगटाव्यो छे एवा समाचार
भाणिक्यहेवे नाऱ्या त्यारथी ऐ पर्णु मुख वाधतु
राख्या छतां अंहरथा शियाणवृत्तिनो लोग अनी
रखो हतो. आ वेणा चेतानो डिक्षो धराशायी थवाना
जाणुकारा एने वागी रखा हता.

सात युवके तुरंगना भडेमान थध चूक्या. आने
आठमो हिंस हतो. आरती पूर्ण थवा आवी. पुरो-
हिततु भन भातानी लक्ष्मी डरतां हमणां ज युवक
आवशे, एवा विचारमां लीन अन्युं त्यां तो 'अहिंसा
परमो धर्मः' नो नाद थयो. ऐलानार युवकनी शांत
प्रकृतिये हाजर रहेल यात्रिकोना छह्य आकृष्यी.
अहर्निश डोपनो लोग अनी कारागृहना कमाड डोक्ता
युवकना यहेरा पर जरा सरभी कोधनी निशानी
नहेती के गुरसानी रेखा सरभी पर्णु नहेती;
ऐथी यात्रागुना अंतर द्वीभूत थया हता, ऐमां

आजना तरुणनी मुद्राएं उमेरो क्यों तेओं पण
‘अहिंसा परमो धर्मः’ पोकारी गिठ्या.

आ दश्य जेतां ज पुरोहितनो युस्सो हह एोगंगी
गयो। ताडुकीने ऐवयोः ‘भूर्भ लोडा। माता कापायमान
थरो! तमो शु वही रखां छो? विचार तो करो! अने
तरत ज हाथमांती आरती युवकना में पर हँडो।
ऐथी युवकना कपाणमांथी एकदम लोही नीकलवा
मांयुः, अने ते ऐशुष्क बनो जमीन पर पञ्चो।
लोडाना अंतर धवाया, ऐमां हयानां अंकुर गिठ्या
अने ऐनो आसपास इरी वणी शुद्धिमां आलुवाना
उपचार करवा भंडा पड्या, पण पुरोहितनी आजा
थतां राजना सिपाईयो ऐवी हालतमां अने गियको
गया अने तुरंगमां भूझी आव्या.

दरभारमां प्रवेशतां ज्यारे आ हेखान राज
पद्धनाजनी नजरे अहयो अने ए संबंधी व्यतिकर
ग्लयो। त्यारे पुरोहितना आ राक्षसी कृत्यथी अने
हुःअ थयुः, पण शुं करवुं तेनी कंध समज पडी
नहीं। माताना कापना नामे ऐतुं कृद्य लयलीत
अनी गयुं हहुः तेषु जर्खी तरुण माटे वैद्यने
तेहाय्यो। अंतःपुरमां आ अवर पहोंचतां ज मुगावती
तुरंगमां ए डेही पासे होडी गध अने तेषु केदीना
उपचारनी व्यवस्था अवर थाय तेवी गोहवणु करी।

हे एक ज दिवस आकी रहो, दशेराने दिवसे तो
मेही अलिपूजा थवानी, जेम पुरोहित ए दहाडे पणु-
अलि धरवामां निश्चयी हतो तेम महाराज अमर-
कीर्ति पणु चोताना हेहतुं समर्पणु करी ए हिंसा
अंध कराववाना निश्चयमां अडग हता, भक्षिपुरनी
प्रेनमां-यात्रागुना विशाल समुदायमां-आ विषये
आस महत्व धारणु कर्युः हहुः, धथानां दिलमां
अवनवुं थवाना अथुडारा वागी रखां हतां केटवाक
तो अरेभर गमगीन जनी गया हता.

नवमा दिवसनी पूजा वप्ते हाजरी सविसेष हती;
छतां केऽधना में पर पहेलां ज्वो। उत्साह नहोतो,
आने केण्ठु आवरो! ए चिंताए सौना अंतर घेयो-

हतां शुं थरो ए विचारे सौ ज्याकुण अन्या हता.
आरती करता अदर्निश थतां धनि तरइ तेओतुं
ध्यान हहुः अन्युः पणु तेमज। एक तेजस्ती मुभा-
रविद्वाणा युवके दरवाजमां प्रवेश करी, ‘अहिंसा
परमो धर्मः’ नी ज्य ऐलवा, लोडाने उत्साह-
पूर्वक ए झीली तरुणे भोटा स्वरे ऐलवा मांयुः
धर्मबांधवो! आजनी रात वीतां ज काणनो छेह्यो
दिवस गियरो, हजरो मूंगा पशुओतो सर्व नाश थरो।
महान अधर्म थरो! हजु विचार करो तो ए लय-
कर कार्य अटकी थेडे, आ धोर हिंसा केवण हेवीना
नाम पर भांसपिपासु लहोतो यवानी छे, क्लाइ हि
माताए स्वमुखे अलिनी मागणी करी छे भरी?
आचार्य अमरकार्ति आ हिंसा अंध करवा आज
आठ दिवसी उपवासी छे, ए माटे मारी पहेलां आठ
युवकाए चोताना ज्वन हामी दीधा छे, ए महा-
साधु चोतानु ज्वन हेडमां भूमी आ धोर हिंसा
अटकवा मांगे छे, ए अंध नहीं थाय तो चोताना
प्राण अनशन करी आपनार छे अर्थात् आमरणांत
उपचास करनार छे, भक्षिपुरनी प्रेन चोताना आंगणे
आ जतो लयकर अनाव अने एम धच्छे छे?
ज्यां ह्या नथा त्यां धर्म क्वायी संज्ञेः? हजु
पणु सत्य निरभी, ज्वता पशुओना आ वधथी
हाथ उठावो?

एक अवाज-आ तो चंपापुरानो राजपुत्र महे-
रक्षमार!

ऐना वचनो भाऊणी लोडाना अंतरमां अहिं-
सानी धून उहुलवी, ‘अहिंसा परमो धर्मः’ नी ज्य
ऐलवा मांडी.

भालिक्यहेवे धण्डी राडे पाडी, पणु नगर-
आनामां तूंतीना साद भाइक ए विलीन थर्च
गध! केाधान्वित ए मुभमांथी एकझेल वद्वा
लाय्यो, स्वेच्छायी गमे तेम लववा मांडयो, मांहिर
भहार जध सिपाईयो ऐलवा लाय्यो अने
राजपुत्रने पकडावी तुरंगमां मोडलाय्यो; पणु आने

અ ભર આત્મ મંથન

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૪૬ થી શરૂ)

લેખક : અમરચંદ માવળ શાહ

૮૧. સામાયિક એટલે રાગદ્રેષ્ટપ પદ્ધાંયાને સમતોલ રાખવાનો સમતાડ્રેપ-સમલાવ પ્રાપ્ત કરવાડ્રેપ કાંઈટા. જોખને કાંઈટા તેમ અન્યાય ને અનીતિ અટકાવે છે તેમ આ કાંઈટા રાગદ્રેષ્ટને અટકાવી પ્રેમડ્રેપ પાડો તોલ આપે છે.

૮૨. સમલાવના શાણમાં જ આગમનો સાર સમાધ જય છે. એના અસ્તિત્વથી આત્મા ધૃતસિદ્ધિ સહેજે પ્રાપ્ત કરી શકે છે. અમૃત અમરત્વ અર્પે છે અને જેર મરણ નિપળવે છે, તેમ સમલાવ અવરીય મોક્ષ આપાવે છે.

૮૩. રાગ, દ્રેપ અને અજ્ઞાન એ કર્મશીલના દરવાળ છે. તે આત્મરાજનો પરાસવ કરી કર્મ-ડ્રેપ બેડીમાં જડકી સંસારદ્વારી ક્લેબમાં જન્મ, જરા, મરણ, આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધિદ્રેપ અનેક કષો આપે છે. એની ઉપર વિજ્ય મેળવવા માટે સમલાવ એ હાત છે, સંયમ એ કિલ્લો છે, તપ એ તલવાર છે.

૮૪. જગત એ એક સંસ્થા છે. આપણે તેના માનવંતા સલ્ય છીએ. આ સંસ્થામાં

બુદ્ધનું જ પરિણામ આવ્યું. લોકનો અસંતોષ વધી પડ્યો. પુન: પુન: જ્યથોપણા થવા લાગી. લોક-લાગણી પૂર્ણપણે અહિંસાની તરફેણુમાં પલટાઈ ગઈ. આજે કંચો યુવક, કેવી દશામાં આવે છે એની રાહ જેતી મૃગાવતી રાજમહેલના જરૂરામાં જીલી હતી. રોજની માઝક આજે પણ એક યુવકને જીયકી સિપાધાંએ આવતાં જોયા. એના ચહેરા તરફ મીટ માંડી રહી. નજીક આવતાં જ એ ચહેરો ઓળાઓધ ગયો. એકદમ તેણુના શરીરે ધૂળરી આવી. તે એકદમ બેસી પડી અને એકએક બોલી જડી: ‘આ તો કુમાર મહેન્દ્ર !’

(ચાલુ)

અનેક નાત, જત, ધર્મ અને વિવિધ આચાર-વિચારનાં ધર્મરૂપી ગિદ્ધાંયો લગાડી જુહી જુહી માન્યતાએ ધરાવતા અનેક સહયો હોય છે; તેમાં આપણે આપણી ક્રરજ સહ્યપણે સમાનતાથી વતીં અહા કરવી જોઇએ. એમાં જો નાલાયક ઠરીએ તો આપણું સહ્યપદ અસહ્ય અને કલાંકિત થાય. બીજાંએ પાછળ થાદ કરે તેવું અમર કર્તાંય કરી અને પણી જો સહ્યપદનું રાજુનાસું આપીએ તો ચોય ગણ્યાય; નહીંતર પાછળ કાળી ધન જ ક્રરકવાની.

૮૫. આપણું ભગવ એક રૈડિયા કેવું છે. જેમ રૈડિયામાં જે દેશની ચાલી ફેરવીએ તેને અવાજ સાંકળી શકીએ તેમ આપણે જે જતની લાવનાની ચાલી આપીએ છીએ તે સુજગ તેનો પડવો પડે છે; માટે શુદ્ધ અને શુલ્ષ ભાવનાએ લાવવાથી તેવું શુદ્ધ પરિણામ આવે છે અને અશુદ્ધ ભાવનાનું અશુદ્ધ પરિણામ આવે છે. જેવી ભાવના તેવી સિદ્ધિ.

૮૬. જેમ ગાયનું હુધ લીધા પણી વૃક્ષની નીચે બેસી આંખો બાંધ કરીને વાળોળવું અને તે દ્વારા અમૃતમય જીવન ઉપયોગી હુધ ઉત્પન્ન થવું, તે તેવું પરિણામ છે તેમ લેખક કે કવિ મહાશયનું ‘નિરીક્ષણુ’ અને ‘અનુભવ’ રૂપી ચારો ચરીને શાંતિમય સ્થળો શાંતિમય ચિત્તથી વિચારનું-મનન કરવાડ્રેપ વાગોળી તે દ્વારા ઉત્પન્ન થતાં કાવ્યો અને લેખો એ તેવું પરિણામ છે. જેમ ગાયના હુધથી માણુસો વૃસ થાય છે તેમ આ શાનદારી અમૃતથી માનવો શાંતિ અને માર્ગદર્શનદ્રેપ તૃસિ મેળવી શકે છે. આથી જ જગતમાં ‘કામધૈનુ’ અને ‘કવિ’ પરોપકારમૂર્તિ ગણ્યાય છે. (ચાલુ)

.....वर्तमान सभायार.....

पंजाइना वर्तमान

आचार्यवर्य श्रीमद्विजयवल्लभभूतीश्वरज्ञ महाराज रायडोटमां अंजनश्वलाक्ष अने प्रतिष्ठा करावी, वै. व. प्रतिपदाना सायंकाळे विदार करी, आचार्यगुरुकुणमां पधारी, संगठन विषयक देशना आपी मांगविक संबोधायुः. लाक्षा रामप्रसाद्ग क्षत्रीये नगरनिवासीये तरक्षी आचार्यश्रीज्ञने आलार मानी पुनः जह्वी पधारवा विनंति करी. विदार करी अद्विवाल पवार्या. अहो हुशीयारपुर श्री संवन्ना आजेवानेये पधारी आचार्यश्रीज्ञने हुशीयारपुर पधारवा विनंति करी डे: 'साहेंग, गुरुमंहिर तैयार थयुँ छे. आप पधारी प्रतिष्ठा करावो.' आचार्यश्रीज्ञये एओनी विनंतीनो द्रव्य, क्षेत्र, काल, लाव जोहने रवीकार कर्ये.

अहोथी विदार करी वै. व. छठे लुधियाना पवार्या. श्री संघे धामधूमयी स्वागत कर्युः. अने देशसरे दर्शन करी श्री आत्मानंद नैन उपाये पवार्या. स्वागतगीतो गवाया आह आचार्य श्री केळवण्णी विषयक देशना आपी श्री आत्मानंद नैन रूपते भद्र आपवा धृशारो करतां सारी रुपम भराई गध.

अहोथी विदार करी इगवाडे पवार्या. अहो लाक्षा आमुरामण्ण, राजनरामण्णे सुंदर स्वागत कर्युः.

अहोथी भुरनपुर, रैषाण्णा थध पुरहीरा पवार्या. आचार्य श्री विजयविद्यासुरिल महाराज, भुनिश्री विचारविजयल महाराज फरामां गुरुमंहिरनी वै. व. सातमनी प्रतिष्ठा करावी अहो आचार्यश्रीज्ञनी सेवामां आवी उपरिष्ठत थया हता.

केठे शुहि योधे आचार्यश्रीज्ञये सपरिवार हुशीयारपुरमां प्रवेश कर्यो. बजरोमां इरीने उपाये पवारतां आमु अयोध्याप्रसाद्ग वकीले-क्षेत्रो आचार्यश्रीज्ञना जूतां लक्ता छे-अल्यारे ८० वर्षनी उमर

होवा धतां आचार्यश्रीज्ञना गुणानुवाह करी हुशीयारपुर श्री संघोने आलार मान्यो. आमु अमरनाथज्ञ नाहेरे सभयोचित आषण्णु आप्युं, आचार्यश्रीज्ञये भगुण्यज्ञवनी सद्गता विषयक देशना आपी मांगविक संबोधायुः. आह सभा विसर्जन थर्ह हती.

ज्यांती

केठे शुक्लाष्टमीये न्यायाभोनिधि क्लैनाचार्य श्रीमद्विजयानंदसूरीश्वर (आत्मारामण) महाराजनी ज्यांती होवायी ग्रातःक्षेत्रे उत्साही नवयुवक्ये गुरुस्तुतिना गायने ललकारतां प्रलातेकीरी करी हती.

॥ वार्गे आचार्यश्रीज्ञनी अध्यक्षतामां जहेर सभा लरवामां आवी हती. हिंदुसुखमान आठायोनी उपरिष्ठति पण्ण सारी हती. दर्शनकुमार, सखपाल, कपि प्रजवाल, हामन आहिना गुरुस्तुतिना आकर्षक भजनो थयां हतां.

पंन्यास श्री समुद्रविजयल महाराजे ज्यांती-नायकना विषयमां लाषण्ण आपतां जखायुः डे: 'आ वीसभी सदीमां आपल्या ज्यांतीनायक शील, सत्य, वैर्य, भुक्ति, गान, निर्बोधतावि युषेण्णे करी अनेड ज्येतिर्धर्म-महापुरुष थेला छे. आप सत्यना पूजनरी-सत्येपासक हता. सत्यनी आतर जपेताना माआप आहिनो धर्म त्यागी, आ शुद्ध नैनधर्मने स्त्रीकारी युरोपाहि पाश्चिमात्य देशामां पण्ण नैनधर्मनो डोडा वगाझो हतो. सत्यनी आतर सत्यमार्ग स्त्रीकार्यो अने जगतने हेखाझो. आपे एक स्थेने इरभायुः छे डे: "मैं अपनी शक्ति अनुसार भव्यजीवो के आगे सत्य सत्य बात प्रगट करूंगा, जिसको रुचे वह ग्रहण करलेवे जिसको न रुचे उसकी सत्य के खातर मैं परवाह न करूंगा।"

प्रश्नव्याङ्करण सूतमां इरभावेत तं सच्च भग-

वजो आ कथानामुसार आपे सत्य लगवाननी ज उपासना करी छे. आपनी विद्यानी धूम लारत-वर्षमां पड़ी गेह थी, होरनल साहेब अहादुर नेवा अंग्रेज विद्यानी यापनी विद्यानी भूरा भूरा प्रशंसा करी छे धृत्यादि विवेचन करता जन्म, दीक्षा, तीर्थयात्रा, पंनभमां प्रचार, चीकांगो सर्व धर्मपरिषद्मां वीरयंद गांधी भार-अंट-दोने मोक्ष्या वगेरे वगेरे आपतो पर सुंदर प्रकाश नाम्यो होतो अने विशेषमां जखाव्युँ के: जयंती-नायक शुरहेवे पंनग्नना संघ समक्ष इरमावेल वचननु वर्तमान आपणा आचार्यहेवे अरोपर पालन करी हेखाइयुँ छे धृत्यादि।'

पंडित हंसराज शास्त्री, आखु अमरनाथज नाहर अने भास्टर अगरनाथजना सगयोगित आध्यात्मा थगा होता.

अध्यक्षस्थानेथी आचार्य महाराजश्रीजे उप-संहार करता जयंतीनायकमां केंद्री सत्यता होती एवे विषे इरमावतां जखाव्युँ के: "ओक वर्षते आपण्या जयंतीनायक ज्ञानधरमां विराजमान होता त्यारे आर्यसमाजना प्रतिष्ठित नेता महात्मा मुनीशीरामज महाराज साहेबना दर्शनार्थ आव्या अने ओल्या के: 'महाराज साहेब! आपतो क्षत्रिय छो, विद्यान पण्य छो; छतां आ मतमां केम इसाई गया?' महाराज साहेब हसतां हसतां ओल्या के: 'हा, हु क्षत्रिय छुं अने क्षत्रीधर्मने समज्जुं छुं, तमो क्षत्रीधर्मने समज्जता नथी. ज्ञे समज्जता होत तो आवी वात कही ये न करत! ज्ञेनधर्म क्षत्रीयेनो धर्म छे. महावीर लगवान क्षत्रिय होता. ज्ञेन धर्ममां अधा तीर्थकरो क्षत्रिय ज छोय छे. राजमहाराजग्नो ज्ञेनधर्मने भाननारा होता. तमो प्रश्न करता जग्नो हुं ऐना उत्तरे आपतो जाव. कदाच तमो ज्ञेनधर्म करता यीन डोध धर्मने ओध अतावी आपो तो हुं ते रवीकारवा तैयार छुं. मने कदाचह नथी, हुं तो सत्यतो पक्षपाती छुं; पधी ते ज्ञेनधर्म छोय के यीने डोध धर्म छोय धृत्यादि विवेचन करतां विशेषमां जखाव्युँ के: 'आपणे

जयंतीनायकनी जन्मशताहिंद वडोदरे जिज्वी होे श्वर्गवास अर्थशताहिंद नश्चक आवी रही छे यानी २००२ गां जिज्ववानी छे, तेना माटे अत्यारथी ज तैयारी कर्ती थो. आजनी जयंतीनी याहारमां अर्थ-शताहिंदनी शरुआत थर्ड ज्वी नेम्हांग्ने." भस, आचार्यश्रीनो धर्मशारो थतां ज प१ प१ ना रपोटप भेम्हरो थवा लाग्या होता.

११॥ वाग्ये जनताहानी साथे सला निसर्जन थध होनी.

मणेल जनतातो अत्कार करता साथे गरीभोते जमाइवामां आव्या होता. अपोरे पूजा अने प्रबावना थध होती.

जेड सुहि दशभीजे आचार्यश्रीकृष्णी अध्यक्षतामां नांद भंडावी जुहा ज्ञुहा वतोऽचारणु करतामां आव्या होता.

जेड शुहि तेसे शुरुमांदिरमां न्यायालोनिनि नैनाचार्य श्रीमद्विजयनांदसुरिज्ज (आत्मारामण) महाराजनी यशोपाद्धुका धामधूमथी पधरावपामां आवी अने अज्ञाश्रीजना पट्टप्रबापक आचार्य श्रीमद्विजयनव्यवस्थरीक्षरज्ज महाराज पोतानी शिष्य-प्रशिष्यादि सुनिमांडणा सहित हुशीयारपुरथी जेड सुहि पुनमे विहार करी पीपवानाली, आदमपुर, नसराला, ज्ञानधर, विधिपुर-करतारपुर, द्यालपुर, अंभोवाल, व्यासा, रैया, अलचीयां आदि ग्रामग-राने पावन करतां आपाठ शुहि यीने धामधूम-समारोहनी साथे जंडीयालायुरु पधार्या.

जंडीयालायुरु

अमृतसर, रायडोट, लुंधीआना, अंबाला, हुशी-यारपुर आदि शहेरेना श्री संघेनी आगहलरी विनंतीजे होवा छतां अमारा प्रथण पुण्योदय-सद्बाग्धी अमारा श्री संघ जंडीयालायुरुनी विनंतीने स्वीकारी पंगलनी आवी सञ्चत गरेमी पडती होवा छतां उथ विहार करता, आचार्यवर्य श्रीमद्विजयव्यवस्थरीक्षरज्ज महाराज पोतानी शिष्य-प्रशिष्यादि सुनिमांडणा सहित हुशीयारपुरथी जेड सुहि पुनमे विहार करी पीपवानाली, आदमपुर, नसराला, ज्ञानधर, विधिपुर-करतारपुर, द्यालपुर, अंभोवाल, व्यासा, रैया, अलचीयां आदि ग्रामग-राने पावन करतां आपाठ शुहि यीने धामधूम-समारोहनी साथे जंडीयालायुरु पधार्या.

શ્રી સંધે અજાય ઉત્સાહ અને અપૂર્વ સતકાર કરી નગરપ્રવેશ કરાયો. અમૃતસરતું શીખ ઐન્ડ અને લજન મંડળીઓ વગેરે ઉપરિથિત જનતાના મનતે આહુલાદિત કરતા હતા. જુલૂસમાં અધિકારી-વર્ગ અને સરદાર હીરાસિંહજી આહિ હિન્દુ, મુસલમાન, શીખ, ધર્મસાહિત વગેરે સર્વેચે સંમીલિત થએ પોતાની ગુરુલક્ષ્મિ પ્રદર્શિત કરી હતી. ડેસરાઓએ પોતાનું બનાર બંધ રાખી લાગ લીધો હતો.

જુલૂસની સાથે બનારોમાં થઈ મંહિરમાં દર્શન કરી શ્રી આત્મવલબ જૈન ઉપાશ્રેણ પધાર્યાં જે વખતે શ્રી સંધ જરીયાલાગુરુ અને શ્રી આત્માનંદ જૈન રક્ષણના તરફથી આચાર્યશ્રીજીને અભિનંદન પત્ર અર્પણું થયા હતા.

આચાર્યશ્રીજીએ દેવગુરુની લક્ષ્મિ. કરવાથી શોલાલ થાય છે એ વિષયમાં અસરકારક દેશના આપી મંગલિક સંલભાણું. જયનહિની સાથે બાર વાગે સભા વિસર્જન થઈ.

અહીં (જરીયાલાગુરુ)નો અતિ વિશાળ ઉપાશ્રેણ અને આ શુસ પ્રસંગનો લાલ લેવા અમૃતસર, પટ્ટી, લાહોર, ગુજરાંવાલા, જલેહાગ, શિશ્વાલકોટ, નારોવાલ, હુરીયારસુર, જલધર, અંબાલા આહિના સંગ્રહરથી પધાર્યાં હતા.

દરરોજ આચાર્યશ્રીજી લિખ લિખ વિષયો પર અસરકારક વ્યાપ્તયાનો આપે છે. જૈનો લાલ નગર-નિવાસીઓ સારા પ્રમાણમાં લઘ રહેલ છે.

સ. ૧૯૫૦ માં સ્વર્ગીય ગુરુદેવ ન્યાયાંભોનિધિ જૈનાચાર્ય ૧૦૦૮ શ્રીમદ્દિજ્યાનાંદસ્સરીશર (આત્મારામજી) મહારાજની સાથે આચાર્યશ્રીજીએ ચોમાસું કર્યું હતું. ત્યાર બાદ એગણુપચાસ વર્ષો પોતાના અંગણે આચાર્યશ્રીજી ચોમાસું કરતા હોવાથી શ્રી સંધમાં અને નગરનિવાસીઓમાં અપૂર્વ ઉત્સાહ ફેલાયો છે.

જ્યંતી (સુંખધ)
ન્યાયાંભોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયાનાંદસ્સરીશરજી

મહારાજનો જ્યંતીમહોત્સવ ઊજવના જેઠ શુદ્ધ ૮ સવારે જૈનોની એક જાહેર સભા સુંખધ શ્રી આત્માનંદ જૈન સભા તથા શ્રી રવયંસેવક મંદિરના આશરા હેઠળ, સુંખધ શ્રી ગોડીજ ગઢારાજના ઉપાશ્રેણ રાવસાહેઅ શેડશ્રી કાંતિલાલાદાધ ધર્મરલાલને. પી.ના પ્રમુખરથાને મળી હતી; જેમાં જુદા જુદા વકતાંઓના પ્રસંગોચિત વિવેચનો થયા બાદ સભા વિસર્જન થએ હતી.

ઈનામનો મેળાવડો

અનેની શ્રી ઉજમથાઈ જૈન કન્યાશાળાની આળાઓને સુંખધ શ્રી અન્નયુક્તશન ઝોડ તરફથી આવેલ ઈનામ તથા હાલમાં મહેસાલ્યાવાળા પરીક્ષક શ્રીયુત વાડીલાલાદાધ મગનવાલે પરીક્ષા લીધેલ હોવાથી ઉત્તેજનાર્થી ધનાસુ આપનાનો મેળાવડો તા. ૩-૭-૪૩ ના રોજ ઉપરોક્ત કન્યાશાળાવાળા મકાનમાં યોજનામાં આવ્યો હતો. શ્રી વાડીલાલાદાધ, શ્રીયુત કુંવરજીલાદાધ તથા કવિશ્રી રેવાશ કરલાધના પ્રસંગોચિત, નિવેદન બાદ કમિટીના પ્રમુખ શેડ કુંવરજીલાદાધ આલુંદળના હસ્તે બાળાઓને ધનામ વહેંચ્યાં આખ્યું હતું. બાદ આભારસહ સર્વ વિસર્જન થયા હતા.

શ્રી વર્ધમાન તપ્ય આચાર્યભીલ કરવતી સંસ્થા-એના કાર્યવાહુકોને

આ. શ્રી સાગરાનાંદસ્સરીશરજી મહારાજના શિષ્ય-રતન પં. શ્રી ચંદ્રસાગરજી મહારાજના સહૃપ્દેશથી અમદાવાદ શ્રી નાગજી જુદરની પોળના ઉપાશ્રેણ શેડ ગિરધરલાલ છોટાલાલના હસ્તે ‘શ્રી વર્ધમાન તપ્ય આચાર્યભીલ સહાયક સમિતિની’ સ્થાપના કરવામાં આવી છે. ઉપરોક્ત સમિતિએ ધણ્યા ગામોના આચાર્યભીલ ખાતાનો હિસાથ તપાસી તે ખાતાને મદ્દ આપવા જાહેર કરેલ છે. જે જે ગામોના આચાર્યભીલ ખાતાને આજની વધુ પડતી મોંધવારીને લઈને ખાતું ચલાવતું મુશ્કેલ પડતું હોય તે તે ગામોએ પૂરતી મદ્દ માટે યોગ્ય માહિતી સાથે પત્ર-વિવહાર કરવાથી યોગ્ય મદ્દ મળી શકશે.

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ

કુ

[પુસ્તક ૪૦ મું]

[સ. ૧૯૬૮ ના શ્રાવણથી સ. ૧૯૬૯ ના અષાઢ સુધીની]

વાર્ષિક વિષયાનુક્લિણિકા

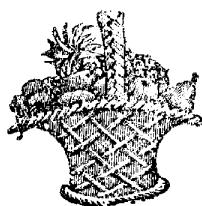
નંબર	વિષય	લેખક	પૃષ્ઠ
૧.	પ્રભુસ્તુતિ (શ્લોક)		૧
૨.	‘આત્માનંદ પ્રકાશ’ને નૂતન વર્ષનો સંદેશ	(પ. શ્રી ધર્મવિજ્યજી મહારાજ)	૨
૩.	નૂતન વર્ષનું મંગળમય વિધાન	(સલા)	૩
૪.	નૂતન વર્ષાલિનંદન (ડાય)	(કવિ રેવાશંકર વાલાલુ બધેકા)	૮
૫.	વિવેકના પંથે	(આ. શ્રી વિજ્યપત્રસુરિજી મહારાજ)	૯
૬.	અંતરઝરણ ધારે તત્પરતા (ડાય)	(બાધુલાલ મ. શાહ)	૧૧
૭.	નવત્રચ પ્રકરણ (પદ્મમય અનુનાદ સહિત)	(મુનિ શ્રી દ્ધ્યાવિજ્યજી મહારાજ) ૧૨, ૪૨, ૬૬, ૧૧૦, ૧૩૦	
૮.	રાગદેષનો તાત્ત્વિક વિચાર	(સંપા. મુનિ પુષ્યવિજ્યજી : સંવિરાપાલિક)	૧૪
૯.	શ્રી નૈનાગમ નિયમાવલી	(આ. શ્રી વિજ્યપત્રસુરિજી મહારાજ) ૧૬, ૪૧, ૭૨, ૧૦૨, ૧૧૬, ૧૮૬	
૧૦.	સામાન્ય જિનરસત્તન	(મુનિરાજશ્રી દ્ધ્યાવિજ્યજી મહારાજ)	૧૮
૧૧.	જીવન-સાહિત્ય	(મુનિરાજ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ)	૧૬
૧૨.	અહિંસાની અદ્ભુત શક્તિ	(શ્રી. મોહનલાલ દી. ચોડકસી) ૨૦, ૪૮, ૬૪, ૧૨૩, ૧૬૪, ૨૦૬, ૨૪૬, ૨૭૦	
૧૩.	ચાતુર્માસિક કર્તાંય	(મુનિશ્રી ન્યાયવિજ્યજી મહારાજ)	૨૩
૧૪.	‘ધર્મનીર ઉપાધ્યાય’ માટે અલિગ્રામ		૨૬, ૪૭
૧૫.	પ્રાતઃસ્મરણીય પ્રવર્તાંક શ્રી કાત્તિવિજ્યજી મહારાજની સ્વર્ગવાસ નોંધ		૨૭
૧૬.	સ્મરણુંજલિ (ડાય)		૨૭
૧૭.	વર્ત્માન સમાચાર	૩૦, ૫૫, ૭૭, ૧૦૪, ૧૨૭, ૧૫૦, ૧૭૧, ૧૮૨, ૨૧૫, ૨૩૬, ૨૫૫, ૨૭૪	
૧૮.	સ્વીકાર સમાલોચના	૩૨, ૫૪, ૭૮, ૨૧૪, ૨૩૪	

नंबर	विषय	लेखक	पृष्ठ
१९. जिनस्तवन		(सुयश)	३३
२०. अंधन (काव्य)		(मुनिश्री हेमेन्द्रसागरज्ञ महाराज)	३४
२१. श्री वीर जिनस्तवन		(मुनिश्री दक्षविजयज्ञ महाराज)	३५
२२. साचुं ज्ञवन		(आ. श्री विजयकर्तूरसूरिज्ञ महाराज)	३६
२३. परिशुद्ध-अपरिशुद्ध नयवाद अते सर्व नयाश्रितनी भध्यस्थता		(मुनिश्री पुण्यविजयज्ञ : संवित्पालिक)	३८
२४. पर्युषण पर्व-महोत्सव (काव्य)		(मुनिश्री लक्ष्मीसागरज्ञ महाराज)	४१
२५. अभर आत्ममंथन		(श्री. अभरचंद्र भावज्ञ शाह)	४६, ७४, १२६, १४८, २३२, २४७, २७३
२६. रत्नान्योक्ति		(कवि रेवाशंकर वालज्ञ अधिका)	५३
२७. सामान्य जिनस्तवन		(मुनिश्री दक्षविजयज्ञ महाराज)	५७
२८. सुवर्णान्योक्ति		(कवि रेवाशंकर वालज्ञ अधिका)	५८
२९. द्विवाणी स्तवन		(मुनिश्री हेमेन्द्रसागरज्ञ महाराज)	६०
३०. 'साची स्वाधीनतामां ज्ञ सुख हे'		(आ. श्री विजयकर्तूरसूरिज्ञ महाराज)	६१
३१. प्रलु भावावीर (काव्य)		(मुनिश्री हेमेन्द्रसागरज्ञ महाराज)	६४
३२. श्री सिद्धस्तोत्र	(डॉ. अगवानदास भन्दःसुखलाल भडेता)	६५, ६८, १३८, १६० २०६, २२६, २४५, २६७	
३३. सम्यद्वशक्ति रहित ज्ञाननी निरर्थकता		(मुनिश्री पुण्यविजयज्ञ : संवित्पालिक)	७०
३४. ज्ञवननी सार्थकता अते हीरविजयसूरिज्ञ		(स. मुनिश्री लक्ष्मीसागरज्ञ महाराज)	७६
३५. जिनस्तवन		(सुयश)	७९
३६. दूतन वर्षालिन्दन (काव्य)		(कवि रेवाशंकर वालज्ञ अधिका)	८२
३७. मंगल सुप्रभात (अपद्याग्रह)		(मुनिश्री हेमेन्द्रसागरज्ञ महाराज)	८३
३८. कर्मभीमांसा		(आ. श्री विजयकर्तूरसूरिज्ञ महाराज)	८५
३९. परमार्थसूत्रक वस्तुविचार संघट		(संआ. मुनिश्री पुण्यविजयज्ञ : संवित्पालिक)	८८
४०. ज्ञान विना अद्वानी असार्थकता		(श्री ज्ञवराजलाल ओधवज्ञ होक्ती)	८९
४१. कलिकालसर्वस श्री हेमयंद्रान्यार्थ सूरिवरने ! (काव्य)	(मुनिश्री हेमेन्द्रसागरज्ञ महाराज)	९७	
४२. प्रातःस्मरणीय १००८ आसार्य श्रीमद् विजयवद्धवस्तुरीश्वर स्तुति (काव्य)	(श्री ज्ञवरचंद्र छगनलाल)	१०१	
४३. शुद्ध धर्मनी प्राप्ति केवी रीते थाय ?			१०३
४४. उपदेश काव्य		(सुयश)	१०५
४५. ज्ञवन आरसी (काव्य)		(कवि रेवाशंकर वालज्ञ अधिका)	१०६
४६. भेणवो, कमाशो नहीं		(आ. श्री विजयकर्तूरसूरिज्ञ महाराज)	१०८
४७. ज्ञान विना अद्वानी असार्थकता (ओ लेखनो कांधक खुलासो) (मुनि पुण्यविजय : संवित्पालिक)		११३	
४८. श्रीभर प्रवर्तीक कातिविजय महाराजने श्रेमांजलि (काव्य) (मुनिश्री हेमेन्द्रसागरज्ञ महाराज)		११७	
४९. वैराग्य ज्ञाननानां वहेतां जरणां	(मुनिश्री लक्ष्मीसागरज्ञ महाराज)	११८, १७०	

नंबर	विषय	लेखक	पृष्ठ
५०.	हेमचंद्र (काव्य)	(सुनिश्ची हेमेन्द्रसागरण महाराज)	११६
५१.	स्वधर्म	(वक्तीव न्यालयंद लक्ष्मीयंद-सादरा)	१२०, १४४
५२.	श्री सामान्य जिनस्तवन	(सुनिश्ची दक्षविजयण महाराज)	१२६
५३.	दुःखी जगत	(आ. श्री विजयकस्तूरसूरिण महाराज)	१३४
५४.	ओकादश अध्यात्म गुणव्येष्टि	(श्री ज्ञवराजभाई ओधवण होशी)	१४१
५५.	गुरुदेवदर्शन (काव्य)	(सुनिश्ची हेमेन्द्रसागरण महाराज)	१४३
५६.	शांति (काव्य)	(श्री अभरचंद मावण शाह)	१४७
५७.	‘नैन’ पत्रना तंत्रो अने भावनगरना शहेरो शेठ हेमचंदलाई दामज्जो स्वर्गवास	(सुनिश्ची यशोभदविजयण महाराज)	१४८
५८.	श्री सामान्य जिनस्तवन	(कवि रेवाशंकर वालण अधेका)	१५३
५९.	शेषान्योक्ति	(आ. श्री विजयकस्तूरसूरिण महाराज)	१५४
६०.	नगद धर्म	(संघे. सुनिश्ची पुष्पविजयण : संविग्याक्षिक)	१५५
६१.	सम्यकूत्प्राप्तितु मूळ कारण ग्रानावरणुनो द्योपापशम नहि, पथ दर्शनभोडनो निरास	(सुनिश्ची हेमेन्द्रसागरण महाराज)	१५६
६२.	विसनगर मंडन श्री शांतिनाथ रत्वन	(प्रभुवास ऐचरहास पारेख-हेसाला)	१६२
६३.	सम्यगदृष्टि	(श्री. ज्ञवराजभाई ओधवण होशी)	१६७, २३०
६४.	अगुरुद्वयपर्याय	(अभरचंद मावण शाह)	१६६
६५.	लाल (काव्य)	(सुयश)	१७३
६६.	प्रभुध्यान (काव्य)	(सुनिश्ची हेमेन्द्रसागरण महाराज)	१७४
६७.	कृष्ण लालना (काव्य)	(आ. श्री विजयकस्तूरसूरिण महाराज)	१७६
६८.	मिथ्यालिमान	(वक्तीव न्यालयंद लक्ष्मीयंद-सादरा)	१८१
६९.	वीतरागहेवनी आरावना	(श्री अभरचंद मावण शाह)	१८५
७०.	मुक्ति (काव्य)	(श्री भगवान भद्रावीर (काव्य))	१८८, २१२
७१.	सम्यग्दृग्नाननी कुंची: योगनी अद्वितु शक्ति (मूळ ले. वालु यंपत्रायंद नैनी भार-अट-वा)	(मुनिश्ची यशोभदविजयण महाराज)	१८७
७२.	ओपेडेशिक पद	(सुनिश्ची यशोभदविजयण महाराज)	१८८
७३.	ओ मानवी ! आ समयमां शुभ काम कै झरतो जने (काव्य)	(कवि रेवाशंकर वालण अधेका)	१८८
७४.	भगवान भद्रावीर (काव्य)	(सुनिश्ची हेमेन्द्रसागरण महाराज)	१८८
७५.	सम्यकूत्प्राप्ति भीमांसा	(आ. श्री विजयकस्तूरसूरिण महाराज)	२००, २१६
७६.	परमार्थसूच्यक वाक्यसंग्रह	(संग्रा. ने योजक: सुनिश्ची पुष्पविजयण : संविग्याक्षिक)	२०४, २२४, २४३, २६५
७७.	सुस्वागतम् (काव्य)	(कवि रेवाशंकर वालण अधेका)	२१३
७८.	श्री सामान्य जिनस्तवन	(सुनिश्ची दक्षविजयण महाराज)	२१७
७९.	उरवीणा (काव्य)	(सुनिश्ची हेमेन्द्रसागरण महाराज)	२१८
८०.	भगवान भद्रावीरनो संहेत्र (काव्य)	(उ. श्री सिद्धिसुनिण)	२२६
८१.	लेकान्योक्ति	(कवि श्री रेवाशंकर वालण अधेका)	२३७

४

नंबर	विषय	लेखक	पृष्ठ
८२.	सत्यस्वरूप (काव्य)	(मुनिश्री हेमेन्द्रसागरज्ञ महाराज)	२३८
८३.	माननी भहता	(आ. श्री विजयकृतूरस्त्रिज्ञ महाराज)	२३९
८४.	दृष्टिवादना भेदभै पूर्वोत्तो दूँक परिचय	(आ. श्री विजयपद्मस्त्रिज्ञ महाराज)	२४२
८५.	श्री सामान्य जिनस्तवन	(मुनि दक्षविजयज्ञ महाराज)	२४७
८६.	‘छे चार हिननी चांहनी’ (काव्य)	(कवि रेवाशंकर वालज्ञ अधिका)	२४८
८७.	सत्यासत्य विवेक	(आ. श्री विजयकृतूरस्त्रिज्ञ महाराज)	२४९
८८.	पूज्य गुरुहेवने ! (काव्य)	(मुनिश्री हेमेन्द्रसागरज्ञ महाराज)	२५४
८९.	स्वरथ-अवस्थतातुं सुभ		२६१
९०.	अनंतधर्मात्मकम् वस्तु	(रा. अवराजजाई एाधवल्ल होशी)	२६६

(अनुसंधान टाईटल चैप्टर २ थी यालु)

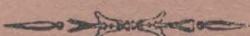
४. सकलार्हत् स्तोत्र (मूण) — श्री कलकुशगणिणी दीक्षा साथे. संशोधनकर्ता प्राचीन साहित्यसंशोधक साक्षरवर्य श्रीमान पुण्यविजयज्ञ महाराजे तदन शुद्ध करीने प्रकट करवामां आवेल छे. अभ्यासीओं माटे अति उपयोगी छे. शास्त्री सुन्दर टाइपमां मुद्रित थयेल छे.

५. श्री आगमसारिणी अंथ—अनेक तत्त्वज्ञाननी जाणुवा जेवी हडीक्तोथी भरपूर झार्म ८, पाना १३२.

६. सिद्धांतसंहस्र—तत्त्वज्ञान, द्वारा वगरे अनेक जाणुवा जेवी हडीक्तोथी भरपूर पाका बाधन्डीगनो दण्डार अंथ. पाना २४०.

आवा संस्कृत भोवारीना वधते पछु आवा छ भोटा सुन्दर अंथा, भोटा खर्च करी, प्रकट करी, अमारा भानवंता पेटन साहेयो अने लाई भेम्भरोने लेट आपवानुं सलाए साहस कर्युं छे. व्यापारीदृष्टिए आ सबानो वडीनट थतो न होवाथी, जीचामां जीची कक्षाना निविध साहित्यनां अनेक अंथा प्रकाशन करवानो अने आर्थिक दृष्टिए पछु अमारा उपरोक्त सलासहोने सारामां सारा भेटना अंथानो दर वधते विशेष विशेष लाल केम भेट, ए हेतु ध्यानमां राखेल होवाथी तेमज आ सलाना लाई भेम्भरोने अेक सुन्दर गृहलाई ओरी केम थाय ते विचारथी गमे तेवा प्रसंगोचे पछु अनेक अंथानी भेटनो लाल आपवामां आवे छे. आ सला पोताना सलासहोने अंथानो जे भोटा लाल आपे छे, ते अमारा सभ्यो जाणु छे तेमज तेवी यीजु काई संस्था तेवा लाल आपी शक्ती न होवाथी आ सलामां हिवसानुहिवस नवा सलासहोनी संभ्या वधती जय छे.

अमारा भानवंता पैट्रन साहेयो तथा लाई भेम्भरोने उपरना छ अंथा यालु भासनी आपरमां धारा प्रभाषु पोर्टेज खर्च साथेनुं वी. पी. करी लेट भेक्लवामां आवशे, जे स्वीकारी लेवा नभु विनांती छे.

‘श्री आत्मानं द अंथरत्नभाणा’ तरस्थी नवा छपाता अने छपाववाना प्राहृत-संस्कृत अंथा.

१ श्री कथारत्नकोशः श्री देवमद्रगणिकृत. (मूल)

२ श्री प्राकृत व्याकरण दुंडिका.

३ श्री त्रिषष्ठिश्लाका पुरुष चरित्र (वीजुं, त्रीजुं, चोथुं पर्व.)

‘श्री भगवीर (प्रखु) चरित्र.’

पर० पाना, सुन्दर गुजराती अक्षरो, जीचा कागजो, सुन्दर झाटाए अने सुरोभित कपडानां भनरंजन आईन्डीगथी अलंकृत करेल अंथ आ सला तरस्थी प्रगट थयेल छे. आ अंथमां प्रक्षुना सत्तावीश भवनुं विस्तारपूर्वक वर्णन, जोमासानां स्थगो साथेनुं लंभाण्यथी विवेचन, डेवलज्ञान प्राप्त थया पूर्वेना नीश वर्ष पूर्वेनुं विद्वारवर्णन, साडाभार वर्ष करेला तपतुं विस्तारपूर्वक विवेचन, थयेला उपसर्गेनुं धाणुं ज विस्तारपूर्वक विवेचन लेटलुं आ अंथमां आवेलुं छे तेटलुं काईना छपावेला यीज अंथामां आवेल नथी; कारणु के कर्ता महापुरुषे कल्पसूत्र, आगमो, निष्पत्रि वगरे अनेक अंथामांथी होइन करी आ चरित्र आटलुं सुन्दर रचनापूर्वक लंभाण्यथी लभ्युं छे. यीज गमे तेटला लघु अंथा वांचवाथी श्री भगवीरज्ञननो संपूर्ण ध्याल आवी शक्त नहि, जेथी आ अंथ भंगाववा अमो आस लक्षामाणु करीओ छीओ. आवा सुन्दर अने विस्तारपूर्वक अंथनी अनेक नक्लो खपी गच्छे. छवे जूज थुक्का सिलिङ्के छे. आवा उत्तम, विस्तारपूर्वकना वर्णन साथेना अंथ भोटा खर्च करी झरी झरी छपावाता नथी; जेथी आ लाल आस लेवा जेवे छे. किमत हा. ३-०-० पोर्टेज अलग. लभ्योः—श्री जैन आत्मानं द सला-लावनगर.

શ્રી વાસુપૂજ્ય (પ્રભુ) ચરિત્ર.

(શ્રી વર્ધમાનસૂરીકૃત.)

૫૪૭૪ શ્વેતાકપ્રમાણ, મૂળ સંસ્કૃત ભાષા અને સુંદર શૈલીમાં વિસ્તારપૂર્વક જુદા જુદા આગમો તથા પૂર્વિચારોફૂલ અનેક અંધોમાંથી દોહન કરી શ્રીમાન વર્ધમાનસૂરિજીએ સ. ૧૨૬૬ ની સાલમાં લખેલો આ અપૂર્વ અંધ છે. રચનાર મહાત્માની કવિતાશક્તિ અદ્ભુત છે, તે તેમાં આવેલ સર્વ પ્રકારના રસોની પરિપૂર્ણતા જ બતાવી આપે છે. તેનું આ સાહું, સરલ અને સુંદર ભાષાંતર છે. જીચા એનિટક કાગળો ઉપર સુંદર શુભરાતી અફ્ઝરામાં છપાવેલ છે.

આ અંધમાં પ્રભુના વણું ભગે, પાંચ કલ્યાણું અને ઉપરેશ્વક જાણવા યોગ્ય મનનીય સુંદર બોધપાઠો, તત્ત્વજ્ઞાન, તપ વગેરે સંખ્યાની વિસ્તૃત હકીકતોના વર્ણનો સાથે પૂણ્ય ઉપર પુણ્યાદ્ય ચરિત્ર, રાત્રિભોજન ત્યાગ અને આદર, ભારવત, રેણુણી આહિની અનેક સુંદર, રોચક, રસપ્રદ, આહુલાદક કથાઓ આપેલી છે કે જેમાંની એક કથા પૂરી થતાં બીજી વાંચવા મન લલચાય છે અને પૂરી કરવા ઉત્સુકતા થાય છે. તે તમામ કથાઓ ઉપર ગ્રાદ્ધ અને સુંદર ઉપરેશ્વ પણું સાથે આપેલ છે. પ્રભુના વણું ભગેના-જીવનના નહિ પ્રગત થયેલ જાણવા જેણો અનેક પ્રસંગો અને ડેવળજીન પ્રામથ્યા પછી પ્રભુએ રથને રથને વિચરી આપેલ વિવિધ નિપયો ઉપર આદરણીય દેશનાઓ એ તમામ આ અંધમાં આપવામાં આવેલ છે. પ્રભુના વિવિધ રંગની સુંદર છણીઓ પણું આપવામાં આવેલ છે. હૃદ્દામ ૩૫, પૃષ્ઠ સંખ્યા ૨૪૦.

એકદંડે આ ચરિત્ર પહેલેથી છેલ્લે સુધી મનનપૂર્વક વાંચવા જેવું અને પડનપાઠનમાં નિરંતર ઉપયોગ કરવા યોગ્ય છે, જેને માટે વિશેષ લખવા કરતાં અનુભવ કરવા જેવું છે.

કિંમત હા. ૨-૮-૦ પોસ્ટેજ જુડું.

(આ અંધ માટે મુનિમહારાજાએ વગેરેના જે સુંદર અભિપ્રાયો મળે છે તેની નોંધ માસિકમાં આપવામાં આવે છે.)

કર્મઅંધ ભાગ ૧-૨ સંપૂર્ણ.

પ્રથમ ભાગ સિલિકે નથી; બીજા ભાગની ઘણી જ યોડી નકલો સિલિકે રહી છે.

૧. સઠીક ચાર કર્મઅંધ શ્રીમદ્વેન્દ્રસૂરિવિરચિત-પ્રથમ ભાગ હા. ૨-૦-૦ (સિલિકે નથી)
૨. શતકનામા પાંચમો અને સાતાત્કાલિકાન છૂટો કર્મઅંધ, દ્વિતીય ભાગ હા. ૪-૦-૦

ઘણી જ કાળજીપૂર્વક તેનું સંશોધન, અમારી પ્રસ્તુત આવૃત્તિમાં સાવધાનપણે સંપાદક મહાપુરુષોએ આ બંને અંધોમાં કર્યું છે અને રચના, સંકલના વિદ્યાપૂર્ણ કરવામાં આવેલ છે; જે અંધ જોયા પછી જ જાણ્યા તેવું છે. બાકી તેની સાથે શુભરાતી ભાષામાં આપેલ પ્રસ્તાવનામાં વિગતો, અંધકારોની પરિચય, વિષયસૂચિ, કર્મઅંધનો વિષય કયા અંધોમાં છે તેની સૂચિ, પારિલાખિક શાખના સ્થાનદર્શક ક્રાંતિ, શ્વેતાંબરીય કર્માત્મકતાની સૂચિ, કર્મ વિષયના મળતાં અંધો, જ કર્મઅંધાનાન્તર્ગત વિષય દિગંબરી શાખોમાં કયા કયા રથને છે તેનો નિર્દેશ વગેરે આપવામાં આવેલ હોવાથી અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી થયેલ છે, જે પ્રથમ બહાર પંડેલ કર્મઅંધ કરતાં અધિકતર છે.

જીચા એનિટક કાગળો ઉપર, સુંદર ટાઇપો અને મજબૂત તથા સુંદર બાઈંગમાં બંને ભાગો પ્રકટ થયેલ છે. (ફક્ત બીજે ભાગ સિલિકે હોવાથી) બીજા ભાગની કિંમત હા. ૪-૦-૦ પોસ્ટેજ જુડું.

લખેલા—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—સાવનગર.

(શ્રી મહાદ્ય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શાહ શુલાખ્યંદ લલ્લાભાઈએ છાયું—સાવનગર.)

